

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Що подарує нам св. Миколай?

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Грудень ч. 11. December 1967

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK XXIV. ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпняРедагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Рута Гал'бей, д-р Наталя Ішук, Олена
Лотоцька, Ірина Пеленська, Марта
Тарнавська, Наталя Чапленко.Листування й передплату висилати
на адресу:4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel DA 4-7304Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 \$5.00

Піврічна передплата \$2.75

Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.

Річна передплата в Австралії 4 а. д.

Річна передплата у Франції 10 н. фр.

Річна передплата в Німеччині 12 н. м.

В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.

Поодинокі число 50 центів

OUR LIFE

VOL. XXIV DECEMBER No. 11

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women'sLeague of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel DA 4-7304Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscription
in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscription
in France 10 n. fr. per year.Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, EnglandUkrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
с/с No. 7 887 93 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rauchstr. 22

On the Front Page:

St. Nicholas is distributing gifts at
the Musical Day Center for children
in New York City.

На терені США

2. грудня — „Різдво в Україні“ — програма в англ. мові для Жіночого Клубу в Галесбургу, Ілл. — Окр. Рада США в Шикаго
16. грудня — Гостина св. Миколая — Світличка 43 Відділу США у Філадельфії
16. грудня — Річні Збори — 73 Відділ США в Бріджпорті
17. грудня — 35-ліття Відділу — 28 Відділ США в Ньюарку
27. січня — Вишивані Вечерниці — Окр. Рада США в Нью Йорку
27. січня — Окружний З'їзд — Окр. Рада США в Шикаго
25. лютого — Зустріч із професіоналістками — Окружна Рада США у Філадельфії

Об'їздка п-ні Голови

16. грудня — 73 Відділ США в Бріджпорті, Конн.
17. грудня — Зустріч із головами Відділів: 25, 66, 73, 79 і 93 у Бріджпорті, Конн.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1886 — 80 літ тому народилась у сім'ї Стечинських дочка Софія, що пізніше, як дружина директора театру Йосипа Стадника, все життя посвятила для української сцени. Вона грала в театрі Української Бесіди, пізніше в театрі М. Садовського у Києві, а потім знов повернулась до Галичини. Померла у Львові в 1958 р. . . .

1947 — 20 літ тому померла в Берхтсгадені, Зах. Німеччина, українська письменниця Катря Гриневичева. Відзначилась істор. повістями „Шоломи в сонці“ і „Шестикрилець“, та численними новелями. В рр. 1909-12 редагувала журнал „Дзвінок“. Приятелювала з Іваном Франком і Василем Стефаніком.

Замовляйте Збірник

Курс Працівників
ДошкілляМатеріал Курсу, що відбувся
заходами Вих. Комісії США
у Філадельфії

Ціна 2.50 дол.

Замовляти в Централі США

На обгортці:

До Музичного Дитячого Садка Галини
Мирошниченко у Нью Йорку завітав
св. Миколай. Мала Христинка й її
подруга очікують подарунків.

Ганна Черінь

РІЗДВЯНИЙ ДАР

Штучний сніг. Ялинки срібні,
Крик рекламних папірців.
Голосні дзвіночки дрібно
Спскушають покупців.

Всюди гамір стоголосий,
Мерехтливе море лиць.
Синьовосі Санта-Клоси
Закликають до крамниць.

І снують веселі орди,
Висипають із крамниць,
Накупивши повні торби
Розцяцькованих дурниць.

А над містом — спокій неба
І зірок ласкавий чар.
Що ж бажаєш ти для себе
На Різдво в святковий дар?

Не вбрання, не модні шалі,
Не розкішний параван,
Не пригоди небувалі
І не марний блиск оман —

Хочу дару я простого:
Хай же доля принесе,
А дорожче над усе.
Що не коштує нічого,

Хай це буде ніжне слово,
Теплий погляд, твій привіт,
Снігу білого обнова
Різдвяної зірки квіт —

І любов! Любов людини —
У житті — мета і зміст.
І з далекої України
Довгожданний, щирий лист.

Із збірки „Чорнозем“

Поклонімось

Закінчується 1967 рік. У сучасній добі, коли так швидко міняються події й констеляції — це лиш малий протяг часу. Але в невтомному зусиллі жіночих організацій це вже невеликий етап, позначений невдачами чи осягами.

Союз Українок Америки пережив два великі осяги у тому році. Це були — відкриття Музею Нар. Творчості США і підготовка Жіночої Сесії Світового Конгресу Вільних Українців у Нью Йорку. Це були осяги всеукраїнського значення й вони видатно причинилися до піднесення престижу США. Та й інші жіночі організації вільного світу мають чим похвалитись. Організація Українок Канади ім. О. Басараб вшанувала свою довголітню голову п-ю Стефанію Савчук ювілеем 40-ліття її громадської праці. Ліга Укр. Католических Жінок Канади взяла участь у Конгресі СОКАЖО у Римі. Та найбільші осяги має Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Конференція українських жіночих організацій Півд. Америки у Куртібі, участь у конгресі МЖСоюзу у Лондоні і скликання Жіночої Сесії СКВУ — це важливі етапи цього важливого року.

А вони зобов'язують нас і на майбутнє. Бо вже зарисовуються події 1968 р., що вимагатимуть наших зусиль і нашої уваги. Це є — 20-ліття Деклярації Прав Людини, що до нього готується весь культурний світ. Воно збігається з 20-літтям СФУЖО, що його повинен відзначити український жіночий світ. І врешті найбільша подія нашої організації — XV. Конвенція США, запланована на 5.—7. липня 1968 р. у Шикаго.

Та заки намітимо нашу працю на 1968 р. — зустрінемо в радості й душевному спокою Різдво Христове. Це вирве нас із щоденного гамору й метушні, огорне радістю великого християнського об'явлення й напоїть теплом наших обрядів у крузі родини і громади. Поклонімось Божому Дитяткові в покорі нашого духа! Це скріпить нас знов на цілий Божий рік у праці для нашого народу!

Христос Раждається!

Головна Управа Союзу Українок Америки шле Різдвяний привіт і побажання всього добра в Новому Році Окружним Радам, Відділам і членкам США. Дякуючи Господу Богу за успіх в минулому році, прохає в нього й надалі опіки для США.

Нашій дорогій сеньйорці п-ні Олені Залізник, голові Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), членам Управи і складовим організаціям СФУЖО пересилає сердечні святі привітання й побажання успішного Нового Року.

Шле щирі побажання всім українським жінкам, що на різних поселеннях розбудували організоване життя.

Особливо теплим Різдвяним привітом вітає всіх тих, що поставили опір окупантові і за свій сміливий крок розплачуються тюремною карою.

Вітає з Різдвом Христовим і новим Роком усе наше громадянство.

Різдвяні взаємини

Різдвяні Свята! Скільки традицій і переживань в'яжеться у нас з цим великим релігійним святом! Кожна околиця мала свої відміни, хоч у загальному були однакові правила. По всій Україні вносили перед Свят-Вечором „дідуха“ в хату, чекали до першої зірки і залишали місце при столі для не-присутніх. По всій Україні лунала в Різдвяному часі коляда і ходили вертепи.

Всі ці риси ще живі в нашій пам'яті і тому збереглися й на новому поселенні. Але є й призабута сторінка їх, що свідчила про вікове їх закорінення. Це є — товариські взаємини, церемоніял, пов'язаний із Різдвяними святами. Дещо з того збереглося, як напр., родинний зміст Святої Вечері, обділення всіх кутею чи проскуркою з медом. Цього ми всі свідомі й це перейняли від своїх

батьків. Та скільки є ще Різдвяних звичаїв, що вже призабуті, чи знехтовані ще в Рідному Краю!

Наприклад, церемоніял внесення „дідуха“ в хату. Його вибирає господар із клуні і разом із найстаршим сином, що несе в'язку сіна, ставить на почесне місце на покуті. Дія внесення „дідуха“ йде при співучасті господині, що вітає „дідуха“ при вступі до хати. Цей крок започатковує дію Свят-Вечора. Сніп-дідух — це за словами проф. Килимника — „місце перебування духів дідів-праділів“ Ці душі померлих предків роду опікуються родиною і в часі Різдвяних Свят перебувають із нею.

На Зах. Україні починають Святу Вечерю від проскурки з медом, а на інших землях України від куті. Це є „Божа їжа“, якою діляться батьки з іншими членами родини на знак спільного свя-

точного переживання. Кутя — це плід нашого поля, що вродило його від нашого труду й ласкавого соняшного бога. От тому й починаємо велике наше свято таким символом.

„Свята Вечеря проходить у поважному, але не сумному настрою“, пише І. Левкович у своїй статті „Свята Вечеря“ Це походить від вірування, що душі наших предків знаходяться разом із нами. Їх привнність відчувається впродовж цілого свята і їх вплив позначається в дальших товариських взаєминах нашого Різдва.

Зараз по Вечері діти несуть вечерю дідові й бабуні, хресному батькові й матері, а в деяких околицях дядькові й дядині. Це знак пошани для старших у роді, це охота поділитись із ними своїми земними плодами, „Божою їжею“ А нсуть її діти тому,

що вони є „найближчими до добрих духів“ роду, вони є знаком майбутнього нашого роду.

Така ж є роля дітей у святочному віншуванні. На перший день Різдва й на Новий Рік ходять по хатах 7—8 літні хлопчики зі святочними побажаннями. Їх усюди радо вітають, бо це добрий знак, коли на свято першим увійде хлопець у хату. На Різдво ці хлопчики лиш складають побажання, а на Новий Рік посівають господарів зерном. За це обдаровують їх ласощами або грішми.

Перший день Різдва теж виповнений певним церемоніалом. Господарі того дня як і в день Свят-Вечора не виходять із хати, вони повинні вітати добрих духів і боронити садиби перед злом. Натомість сподіваються гостей — того дня по полудні до батьків прибувають одружені діти. Це є збори дальшого роду у відрізненні від Свят-Вечора, де сходяться тільки найближчі.

Знову родина засідає за столом уже в ширшому крузі й частує себе святочними стравами. Під тим же „дідухом“ і при тій же куті відбувається єднання представників роду вкупі з їх малими дітьми. Три, а нераз і чотири покоління засідають спільно до стола.

Третій круг святкування представляє коляда. Тут ідуть від хати до хати різні гурти — дітей, молоді, господарів. Після коляди і віншування, отже дії звеличання і побажання — їх запрошують у гостину. Церемоніял святкування осягає найширшого кру-

Христос Раждається !

Всіх співробітників, пресових референток і прихильниць та передплатниць нашого журналу, розсіяних по всьому світі з Різдвяними святами й Новим Роком вітає

РЕДАКЦІЯ й АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

га, бо цілої місцевости-громади. Те, що започаткувалось Богослужбою у церкві, тепер завершується у формі гостини.

Оце колядування сягало в нас до навечер'я Новсго Року. Його звуть на центральних землях України Щедрим або Маланчиним Вечором, коли то подають багату, але скоромну вечерю. Після вечері щедрують діти, дівчата й молодіці. Щедрівки дещо відмінні від колядок своїм змістом, вони більш особисті, включають побутові й любовні мотиви. Знов із тим пов'язана гостина для щедрувальників, отже ширша святочна дія.

А щедрувальники знов вітають Новий Рік по своєму. Закінчивши щедрування вони сходяться в одній хаті, де справляють „латки“, себто спільну складану гостину. Ці вечори проходять дуже весело, з піснями, танцями і спільною вечерою. Після вечері на „латках“ молось ворожить, себто допитує долі про своє майбутнє.

Третій „святий вечір“ — це Господня Кутя напередодні свята Водохрищів. Склад її такий же, як і Багатої Куті в часі Свят-Вечора. Та різниця в тому, що до неї засідають уже в 2 або 3 години по полудні, після освячення води в церкві. Та й бракує вже „дідуха“, якого звичайно спляють на Новий Рік. Але на Господню Кутю залишають „квітку“, себто три колоски з дідуха, які стоять у глечичку зі свяченою водою.

Отже, як бачимо з того — цільний Різдвяний цикл пронизаний глибоким релігійно-побутовим змістом. Його основною думкою — це любов, єднання — спершу близького, потім дальшого родинного круга, а на кінці громади. Це треба мати на увазі у плануванні наших свят. Багато обрядів, що призабулись, можна відродити тут, на чужині. Різні звичаї набирають нового змісту, коли освідомити собі їх походження і змісл.

Л. Б.

Їх Еміненції Кардиналові Йосифові, нашим Владикам, Духовенству та Вірним Українських Церков, дальше Головні Управі і всім членкам СУА, та всім українцям на Рідних Землях і поза межами Батьківщини ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ бажає

УПРАВА І ЧЛЕНКИ 22 ВІДДІЛУ СУА В ЧІКАГО

На виховні теми

Пам'ятаймо про традицію

Святочний Різдвяний час найбільш улюблений й очікуваний у дітей. До нього доходить ще празник св. Миколая, що його колись по всій Україні врочисто святкували.

Коли пожовкле листя спадає на землю, а холодні вітри несуть його в невідоме, тоді пригадуємо нашим дітям, що вже близький цей час, коли св. Миколай приїде до них у гостину. І коли навіть найгостріші слова мами й тата не промовляють до малих збиточників, то погроза „Тобі св. Миколай нічого не принесе“, має чарівну силу.

Всі ми живимо цією фразою кілька разів денно. Але варто пригадувати, наскільки ми її здійснюємо. Багато з нас уживає її, бо так колись говорили до нас наші батьки і з нею пов'язані найкращі переживання нашого дитинства.

Та на жаль, тут, в Америці, слово св. Миколай для багатьох українських дітей не має ніякого звуку. До багатьох українських родин св. Миколай не приходив більше в навечер'я свого свята, не кладе подарунків під подушку, для нього закрились наші серця, що забули про рідну традицію.

Для них і їхніх дітей св. Миколай щораз більше прибирає форму Санта Клоса, що приносить дарунки під ялинку.

Цього Санта Клоса в комічному червоному одязі з дзвінком у руці діти бачать усюди на вулицях і в крамницях, а батьки ще й підводять їх до нього для спільної знімки. Тому й не диво, що справжнього св. Миколая вони не знають, а тільки підсвідомо в мамі питаються: „Чому Санта Клос не говорить по-українськи?“

Яка ж наша відповідь? Треба вияснити дитині, що це перебранний американець, що не має нічого спільного з нашим св. Миколаєм. Жаль відбирати своїй дитині віру в містерію Свят-Миколаївської ночі.

Дорогі матері! Обов'язком української жінки, а матері зокрема, є плекати рідну традицію, в основу якої лягли духові надбання українського народу від найдавніших віків. Зробім постанову, що вже цього року розкажемо нашим дітям про цього доброго Святого, що жив колись на землі та опікувався бідними, а спеціально сирітками й обдаровував їх. Є стільки легенд, переказів і віршів про св. Миколая, що діти слухатимуть їх як найкращу казку, забуваючи зовсім про Санта Клоса.

Вщиплюймо нашим дітям любов до українського св. Миколая, пошану до українського звичаю, обдаровуємо їх у день цього Святого, так як колись обдаровували нас.

Завертаймо до традиції, берем її, бо вона має велике виховне значення і пізнання її розкриє перед нашими дітьми духове багатство народу, з якого вони походять. А під ялинку покладім оріхи, солодощі і медяники.

Роздуми бабуні

Оце тепер гостюю у своєї дочки. Її родина збагачується, готується зустріти нового члена родини, нашого народу і людства. А в них уже є перший, несповна 18-місячний син. Отож треба допомогти — доглянути його й дочині господарство. Поки ми тут із тим справляємось, вони вже вдвох, у повному здоров'ї в шпиталі. Мама і міценький, як молодий огірочок хлопчина — хай Господь його збереже на світлих шляхах нашого трудного життя!

Його старенький братів ось який віріс! А тепер удвох будуть заповнювати мамі з татом дні радістю та тривогою. А батьки матимуть велике і почесне завдання — розвинути й укріпити в їхніх чистих незайманих душах лицарські прикмети характеру. Щоб були непохитні на сторожі правди нашого народу! Та щоб чуже

море не захлиснуло їх, не знищило ніодної риси його характеру і чеснот!

І ось так, коли я сиджу в затишній хатині моєї доні і сосстерігаю свого першого внука — стверджується моє переконання, які мусять бути батьки чужі й глибоко віруючі різьбарі, щоб не покалічити таку ще ніжну і вразливу душу та щоб допомогти їй розростися, окріпнути духово і стати творчою, повноцінною людиною! Людина, родина, нація, людство — це ж одне ціле. Пов'язане між собою міцними нитками, що в цілості своїй твсрять отой Всесвіт, що в безупинному русі здійснює все нові осяги. Та не можна допускати, щоб розвиток інтелекту йшов за рахунок морального удосконалення, духового росту! Яке ж бо воно дійсно велике і почесне завдання батьків — виховати, омогти розростися, розібратись у проблемах життя! Н. М.

НОВІ ВИДАННЯ

Леонід Полтава: „ЗАЙЧИК КЛАПОВУХ“ — казочка для малих дітей. Ілюстрації Тамари Цимбал, В-тво „Книгоспілка“, Нью Йорк, 1964.

Надійшла холодна пора року, дощі і сніги. Наші малята розпитують про те, як зимують пташки, комахи та звірі, яких їм доводилося бачити літом у парках та лісах.

Школярям доводиться підшукувати оповідання, що дали б їм інформації з життя в природі. А для найменших — ось віршована казка Л. Полтави. Зайчики, за порадою мудрої сови вирішили направити стару хатку Лиса Микити, щоб мати де захоронитися в негоду. Та малий клаповух думав, що йому не буде потрібно хатки, не схотів спільно з усіма працювати й утік у ліс. Зайчики гарно влаштували домівку і зажили там приємно, але як прийшла зимова хуртовина, то почали журитися Клаповухом. Врешті при допомозі сичів та сови знайшли і врятували нерозумне зайченятко.

Виразний друк та гарні ілюстрації сподобаються дошкільнятам. Книжка дуже надається до домашнього читання, а в світличках можна з дітьми читати й інсценізувати. Р. Г.

Боже Деревце

Присвячую пам'яті Олі Терлецької-Смаль

Слово „Різдво“ пахне ялинкою і блистять її світлами. У будь-яку пору замкніть очі і скажіть „Різдво“ — відразу запахне вам ялинка, заблищать її світла. Все одне, чи спомин правдивого Різдва, того з дитячих літ, в'яжеться у вас зі „старим краєм“, розмальованими морозом вікнами і ялинкою, освітленою живими огнями кольорових свічечок, чи може вже з новим континентом, де ялинка грає світлами електричних лампочок, то все таки найістотнішим правдивим, є запах живого дерева, ялинки.

Колись у дитячих роках ми зірли, що ялинку приносять ангели з неба. Вона з'являлася таємничою дорогою в кімнаті, а прикраси на ній були у великій мірі вислідом потаємної праці старших „освідомлених“, братів, сестер, може тіток. Ці сріблясті горіхи, ланцюхи зі соломи, паяци і пави з яєць! Тоді вона пахла „небом“ і її жаль було викидати, хоч з часом вона губила шпильки і засмічувала кімнату. Як сумно було дізнатися, що її приносять люди. Пам'ятаю, як малий Андрійко питає розчарований чи це правда, що, як це йому вияснив товариш, ялинку приносить з лісу сусід, пан Хрущ, а не ангел. Тоді я порадила йому понюхати, якщо деревце пахне небом, то його приносять ангели, а якщо паном Хрущем, тоді це він приносить його з лісу і... Андрій ствердив запах „неба“ у зелених шпильках ялинки.

В міру того, як ми росли, маліло деревце в нашому домі. Те високе, аж під стелю, яке було ще за життя нашого діда, ставало все меншим, аж зменшило свій „ріст“ до маленької ялинки, яку можна було поставити на стіл. Але запах і блиск все зоставався.

Навіть у розкішно прибраних

різдвяних ялинках нашої американської дійсності, почерез усі технічні удосконалення, якже вишуканні прикраси, усі електричні лампочки, найістотнішим, тим, що створює різдвяну атмосферу — є запах ялинки, живого „божого деревця“

Зближалось Різдво — наші перші Різдвяні Свята серед казахстанських степів.

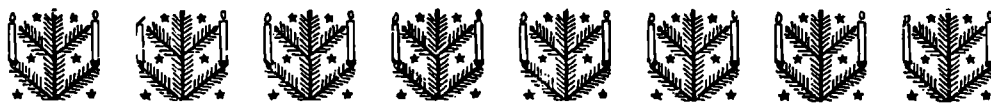
Зима лютувала. З усіх там пережитих зим, та була найлютіша. А може так мені видавалося, бо це була перша зима у цій країні морозів і снігів, до яких ми ще не привикли. Снігу намело так, що подекуди дорога вела вище хат, а там знов можна було рукою досягнути вершка телеграфічного стовпа. Бувало, що хату засипало і треба було прокопувати вихід із неї. До одних сусідів мусіли зробити вхід через кривлю над стайнею і туди треба було спустатися в хату по драбині. Замело теж дорогу і тільки рідко коли могло вслід за сніговим плугом пробратися до села вантажне авто. Вкінці і це стало неможливим так, що тільки терпеливі і витривалі каравани саней, запряжених волами, приходили з віддаленої залізничної стації у село та привозили пошту. Вони мусіли йти тиждень, або й два так, що листи з рідного Львова, так дуже очікувані, приходили рідко й у нерегулярних відступах часу. Пачки майже перестали приходити. Їх певно зложено десь по дорозі у складах, де ждали більш сприятливої погоди та протертих доріг. Пачки були великою допомогою, а тепер треба було обходитися тим, чим вдалося заpastися восени, а хто не мав цієї можливості, голодував і неодні не пережили цієї першої зими.

Але серед цієї боротьби за прожиття, за їжу, за тепло, але ж і за те, щоб не піддатися розпучі та безнадії — не можна було поминути Різдва, не відсвяткувати дня народження Божого Сина.

Як приготувати Свят-Вечір? Хоч не з 12 традиційними стравами, але все таки не в голоді. Були буряки на борщ, була пше-ниця на куто, хоч і не солодку. Хтось дістав навіть замерзлу рибу і держав її у природньому холодильнику — неопаленій „ізбі“ — так, щоб додержати до Свят. Хтось ховав кілька кришталіків сахарини, щоб поболодити — на добру ворожбу.

А ялинка? У бездеревних степах, де ми проживали, ледве тут і там можна було найти якусь посажену вербу, або тополі. В нашому селі було одним-одне дерево біля одинокої в селі криниці з солодкою водою. Що ж тоді думати про ялинку? Але були такі, що не хотіли від неї відступити. Чи можете подумати, що зісохлий полин, який ріс там високим, сильним кущем, захований ще з осени, міг наслідувати своєю сумною формою силветку ялинки?

Людська помисловість і уява не має границь. Уже зарання з усяких упакувань, що приходили в посылках з рідних сторін, з газет, зі старих шкільних книжок, що їх давали місцеві школярі — у кожную вільну від праці хвилину, приготовлювано прикраси на ялинку. Об'єктивно, вони напевне не були гарні, але скільки в них помислів і доброї волі! Ми одержали від двох стареньких пань, що нездібні були вже до праці, мініатюрку ялинки, зроблену з... обкладинок із книжок. Повитинані контури галузок, зручно склеєно так, що представляли ялинку і то у трьох вимірах. На

ній терпеливі руки намалювали одержаними колісь у пачці фарбами, зелене тло. На ниточках висіли теж розкрашені горошинки, що наслідували скляні кулі. На кінцях „галузочок“ прикріплено малі патички, мов би свічечки. Бракувало їй тільки блиску та... запаху.

А нам, нам бракувало вісток з рідного краю, від рідних, близьких. Щоденно я бігла, а властиво брела у глибокому снігу до хати після праці з однією думкою, чи буде щось із пошти. Коли б було, тоді мама уставляла листи, а коли була пачка, то пачку, на видному місці так, щоб втішити мене цим відразу, від першого погляду. Якщо була пачка, то мама вправді розв'язувала шнурки та відкривала верхнє опакування, але сама заспокоївши свою цікавість, що у пачці, уклала все в скриньці так, як це вложили руки, що її пакували. Хотіла й нам дати приємність переживати розпакування.

Але ж відколи дороги замело, така можливість не передбачувалась. Так щоденно доводилося мені переживати надію і розчарування, як казав колись Шевченко: „І знов нічого не принесла мені ця пошта з України...“

А 1. січня, на самий Новий Рік почало сипати снігом, але ж тим разом без вітру. Спокійний, „лапятий“ сніг прикрив убиті вітром верстви снігу м'якою пеленою, по якій ще важче було йти до роботи, бо треба було протоптувати нову стежку, западаючися вище колін у сніг. На другий день сніг устав. Ішло на повню. Працювати треба було до пізної ночі і коли при місячному світлі я йшла до дому, усе блистіло від кристалів срібного, місяцем осяяного снігу.

У сам день Свят-Вечора, мені вдалося вийти з праці трохи скоріше. Я була рада, що прийду до дому не так пізно. Місяць ще не зійшов. Небо прибрало темно-сині, майже фіолетні відтінки, а там де сонце зайшло, золотився ясним поясом обрій — „коливалося флейтами, там де сонце зайшло“ — пригадала я собі.

Коли я доходила додому, на небі появилася перша зірка. Я мимоволі задивилась на неї, ду-

маючи про тих, які там, у рідному краю теж дивляться на першу зірку, хоч може в іншій констеляції. Зірка була ясна, прясна і миготіла на морозному небі. Мені видавалося, що вона порушається зі мною, коли я йду і веде мене до хати. Почуття величчя й безмежності небесних просторів лучилося з наглим освідомленням цієї віддалі, що ділить нас від усього рідного. З почуттям туги та суму застукала я до дверей, та обтрушуючи сніг із ваянок, увійшла, вітаючися „Христос Раждається“

В хаті вдарило мене тепло, видно, напалено сьогодні понад норму, яку наказувала обмежена скількість палива. „Ізба“ видавалася святково прибраною. Від маленької, паперової ялинки падала на стіни, з яких помимо натоплення не зійшов ще іней холоду, тінь якби великої, правдивої ялинки. Але ж не тільки тінь ялинки вразила мене. В „ізбі“ пахло ялицею. Аж ось на застеленому білою скатертиною столі я побачила листи і... пачку. Навіть не роздягаючись, під усміхненим лагідним поглядом мами, я кинулася її розглядати. У ній на самому верху у легенькій бібулці засушена у далекій дорозі просфора, а побіч галузочка ялиці. Це пачка, яку прислала моя Ольська, приятелька над приятельками. Це пачка, яку, як писав із лагру мій тато, пакували не руки, а серця.

Чого ж там не було у ній! Усе старанно позавиване і на кожному написане — що від кого. І навіть у цьому видно було її владу. Хоч вона висилає, але дав хтось інший, тож пише, що від кого, щоб не припала їй уся „заслуга“ за пачку. А ми знаємо, як важко вислати таку пачку і що нерозумно треба їхати у інші місцевості, бо раз-у-раз змінюють пошту, з якої вільно надавати пачки у Казахстан.

І ось простір, що так мене переразив своєю безмежністю, якось змалів. І хоч нема на це розумового вияснення, то я знаю, що Ольськи доброта протерла дорогу каравані так, що вона вспіла з поштою на сьогоднішній день.

Маленька гілочка ялинки, що її вложили найдобріші руки моєї Ольськи, наповнила „ізбу“ запа-

НОВІ КНИЖКИ

Д-р Соломія Цьорох — монахиня
Василіянка: ПОГЛЯД НА ІСТОРІЮ ТА ВИХОВНУ ДІЯЛЬНІСТЬ МОНАХИНЬ ВАСИЛІЯНОК. Друге видання. Рим 1964 р. Бібліотека наукових та популярних творів монахинь-василіянок.

Праця монахині д-р Соломії Цьорох, має характер наукової розвідки, яка складається з трьох частин: I. Погляд на історію СС. Василіянок. II. Погляд на виховну діяльність Василіянок. III. Додаток — грамоти й документи. У кожній із тих частин не тільки дослідник історії, але й кожен читач найде низку незнаних і дуже цікавих відомостей, як хоч би те, що пише авторка про св. Василія Великого і св. Мокрину та цитовані їхні погляди, хоч би на педагогічні методи і т. п. Від історії монастирів у світі переходить авторка до історії жіночих монастирів в Україні, хоч, як пише, є великий недостаток безпосереднього матеріалу, то все таки подає сперті на документах дані, з яких найстарша сягає часів Ярослава Мудрого. Не менш цікава друга частина, де обговорено виховну діяльність Василіянок. У нинішніх часах рівноправності жінок у ділянці освіти, яку ми приймаємо як річ самозрозумілу, цікаво подумати про те, яку трудну дорогу мусіли відбутися жінки, щоб добувати освіту і могли виховувати та вчити. В тому теж свою роллю відіграли СС. Василіянки. Ця частина ілюстрована знімками, на яких не одна з нас може пізнати своїх професорів, а серед учениць, як не себе, то свою маму, а може й бабуню. Третя частина дає передрук, а то й відбитки документів, зв'язаних із правним становищем монастирів впродовж віків.

Ю. С.

хом Різдва й дому, оживила паперову ялинку, що кидала тінью образ „божого деревця“ на холодні стіни хати. І коли ми разом заспівали стару коляду „Бог Предвічний“, то знали, що разом із нами є усі найближчі, що десь далеко колядують у цей мент.

Д-р Ганна Янішевська, кор. секретарка Союзу Українок Канади, мала доповідь на Жіночій Сесії СКВУ

Mrs. Hanna Yanishevsky, M.D., Corr Sec'y of Ukrainian Women's Ass'n in Canada lectured at the Women's Session of the World Congress of Free Ukrainians

Вісім літ проминуло від Другого Світового Конгресу українського жіноцтва. Знову з'їхались провідниці на Жіночій Сесії СКВУ, щоб устійнити платформу праці і головних кличів. Бачимо давні, добре відомі обличчя, але й багато нових, що вирости за цей час.

Першою з них кидається ввічі доповідниця Союзу Українок Канади д-р Ганна Янішевська. Вона уродженка Полтавщини, де виросла в родині визначного лікаря та громадського діяча д-ра Миколи Равича. У 1920 р. під час евакуації уряду Укр. Нар. Республіки перейшла з батьками Збруч. Середню освіту закінчила у Львові, у гімназії СС. Василянок. Студіювала медицину у Празі, де закінчила її в 1930 р. Ще будучи студенткою одружилась із інж. Н. Янішевським. У Празі була якийсь час головою Союзу Українських Студенток. Лікарську практику провадила в Ужгороді, на Закарпатті, а пізніше в Німеччині. Після 2. світової війни родина Янішевських (у них народився син Юрко) переїхала до Канади. Лікарська праця тут не була доступна, зате молода жінка віддалася громадській. Стала

Постаті Сесії

членом Союзу Українок Канади, де виконувала різні функції в Управі Відділу ім. св. Ольги в Торонті, потім перейшла до Провінційальної Екзекутиви СУК на східню Канаду, як її секретарка. А в 1963 р. її вибрано до Гол. Управи Союзу Українок Канади, де впродовж 4-ох років займала пост культ.-освітньої референтки. Від 1907 р. є кор. секретаркою Гол. Управи. Під час своєї праці в СУК виступала з доповідями на провінційальних і всеканадійських з'їздах на різні актуальні теми, писувала до журналу „Промінь“ та є членом Ред. Колегії журналу.

На запрошення СФУЖО виконала з доручення Гол. Управи СУК доповідь на тему „П'ятдесятліття здобуття громадських прав української жінки та жіночий рух впродовж 50 років від часу української національної революції“

З далекої Австралії прибула на Жіночу Сесію СКВУ п-і Лідія Гаєвська-Денес, голова Союзу Українок Австралії. Вона ж і містоголова СФУЖО на цьому терені, тому з радістю очікувала її Управу Федерації.

Уродженка Волині, Лідія Гаєвська все дитинство і юність прожила в Києві. Навчаючись у Трудовій Школі ім. Т. Шевченка, вона змалку вросла у гурт патріотичної української молоді, що вийшла з-під руки відомих педагогів Н. Дурдуківського і Марії Юркевич. Закінчивши кооперативний технікум і педагогічний факультет Київського університету вона стала навчати в середніх школах. Життя не було спокійне і їй довелось міняти місце осідку та праці, щоб не наразитись на переслідування. Та всюди Лідія Гаєвська — завдяки педагогічним здібностям вибивалась на керівні місця.

У часі німецької окупації України Лідія Гаєвська працювала в управі одного з районів Києва. Велика мандрівка завела її з родиною до Німеччини. Тут вона включилась у працю над українською дітворою і дала великий вклад у творення українського

дошкілля. У 1949 р. переселилась до Австралії. Від 1950 р. стала працювати в українському шкільництві і в цій ділянці працює й до тепер. Була також активна і в громадському секторі, а в рр. 1955-56 очолювала Союз Українських Організацій Австралії (СУОА). Головою Союзу Українок Австралії стала в 1964 р. Від того часу провадить з успіхом цю організацію і репрезентує СФУЖО на цьому далекому поселенні.

ВИСТАВКА ДИТЯЧОЇ ТВОРЧОСТИ

У днях 30. вересня до 14. жовтня ц. р., заходами 64 Відділу СУА, відбулась у Нью Йорку Виставка Дитячої Творчости. Майже 50 дітей із Нью Йорку й околиці взяло в ній участь. Виставлено 216 експонатів. Це були картини, витинанки з паперу, викладини з мушлів, вироби з дерева, кераміка, кілька мозаїк-мап із різних частин світу та прегарно виконані вишивки. Виставка зацікавила вчительський світ, відвідало її теж членство СУА.

Цей гарний виховний почин здійснив 64 Відділ СУА у своїй домівці. Добре було б зробити цю Виставку щорічним виступом нашої талановитої дітвори.

П-ні Лідія Гаєвська-Денес, голова Союзу Українок Австралії Mrs. Lydia Hayewska-Denes, President of Ukrainian Women's Ass'n in Australia attended the Woman's Session of the WCFU

Біля Запорізького Дуба

(Закінчення)

Автобус зупиняється недалеко від запорізького дуба.

Біжимо ближче і з ширим захопленням оглядаємо його з усіх боків. Листя на цьому дубі надзвичайно свіжо-зелене, блискуче.

Стараюся відійти далше у вузьеньку вуличку, щоб якнайбільше захопити на фільмову плівку. Тим часом стаю свідком сільської сварки між двома сусідками.

— Маланко — гов, Маланко! Щоб нечиста сила побила тобі всіх твоїх курей, геть подзьобали мені помідори!

З другої хати вилітає рум'яна, цілком молода Маланка і зауваживши мене під плотом — ніяковіє. Обидві сусідки всміхаються і підходять до мене.

— Це, мабуть, нетутешня — кидає одна до одної.

Між нами нав'язується щира розмова. Дивуються, що в Америці „дозволяють“ говорити нам українською мовою.

У хаті біля дуба живе його сторож, старий 72-літній козак Никифор Дейкун. Він накладає на голову солом'яного бриля і розправивши сиві довгі вуса, з повагою зустрічає товариство. Розташовуємось на лавках біля діда і він починає свою розповідь.

Саме тут, під цим дубом, у 1648 р. відпочивав гетьман Богдан Хмельницький, їдучи на Жовті Води на бій з поляками. А з цієї криниці біля дуба пило холодну воду його славне козацтво. Перед виступом у похід Хмельницький промовляв до своїх козаків і закликав їх бути такими сильними і витривалими в бою з ворогом, як цей дуб-велетень.

Популярність славнозвісного листа запорожців до турецького султана породила на Хортиці переказ про те, що саме тут, під цим дубом, писав Іван Сірко зі своїми козаками славного листа. Тоді Дейкун розгортає копію образу Репіна „Запорожці“ і з деталями оповідає про його історію.

Репін, перебуваючи на Запоріжжі, відвідував його мешканців,

на основі їхніх оповідань добирав відповідні „характери“ для своєї картини. Запоріжжя ще й досі славиться на цілу Україну рослими й кременними мужчинами.

В ті часи захопити когось до моделювання було дуже трудно. Винахідливий маляр удався до всяких хитрощів. Так, наприклад, тільки підступом йому вдалося примусити власника „широкої потилиці“ позувати для типу „козака на бочці“

У 1930 р.р. тут під дубом любив просиджувати археолог проф. Дмитро Яворницький, колишній управитель місцевого крайознавчого музею. Якщо хочете ближче познайомитись із обличчям професора — гляньте на писаря, головного „хитруна“ на образі Репіна. Про численні факти з історії згаданого твору Репіна Дейкун довідався від самого професора.

Ми сиділи спокійно заслухані в співучу мову козака. Біля мене на лавці дві біляві дитячі голівки. Старша років сім-вісім продає з відра свіжі пахучі морелі. Даю їй 50 копійок і прошу дати мені кілька морель.

— За такі гроші, — відповідає вона — беріть собі ціле відро.

— А я хочу лиш кілька... можна? Вона вдоволено киває голівкою і ми далі слухаємо розповіді.

Мимоволі я декілька разів схилилася до відра за садовою. Мої рухи помітила менша років три дівчинка і з обуренням шепнула до старшої:

— Бачиш скільки вона бере? Чи вона заплатила?

— Будь тихо, Оксанко, вона дала мені досить...

Тоді мала Оксанка підходить до мене і з цікавістю починає розглядати мій фотографічний апарат.

— Зроби мені знімку, таку велику... — розводить рученятами.

— Зроблю, якщо будеш чемна. Дозволь, щоб дідусь Дейкун закінчив своє оповідання.

Оксанка одначе не витримує і

— „в красках“? — Я притакуючи киваю головою.

Тоді моя Оксанка починає підстрибувати на одній нозі, плескаючи в долоні. Нараз споважніла, підійшла до мене і шепче мені на вухо: „Тебе Бог покарає, якщо не пришлеш мені знімку в красках“

Мені тяжко було розставатися з моїми ясноголовими приятельками Оксанкою і Ганусею, з козаком і з запорізьким кучерявим дубом.

Цей образ ніколи не затреться в моїй пам'яті. В сірі хвилини буднів буду перелистовувати соняшні сторінки спогадів про Україну.

З-ПОМІЖ ЧУЖИХ КНИЖОК

На бажання читачок подаємо огляди цікавих книжок сучасної американської літератури.

Thornton Wilden: THE EIGHT DAY. (Торнтон Вайлден: Восьмий день.)

Є це історія двох родин, а відграється вона в одному з копальняних міст стейту Іліной на початку 20 століття. Побудована вона на загадочному вбивстві, а відтак на такому ж визволенні невинно засудженого інженера копальні.

Автор широко і цікаво малює життя обох родин, виводить свої висновки щодо вартості життя й оптимістично насвітлює майбутнє людства.

Восьмий день — це по шести днях створення світу й одному дні відпочинку Створителя — початок нової доби. Це тоді, коли людина дійде вершків досконалости, а постаті, що їх малює автор у своєму романі — це люди того восьмого дня. I. Л.

Збірники для дітей
СНІГОВА БАБА

Упорядкувала Марія Юркевич

— Ціна по 50 цт. кожен —

Замовляти в Централі СУА

Для Енциклопедії Українознавства

Дня 10. червня ц. р. 64 Відділ СУА у Нью Йорку вітав проф. Володимира Кубійовича, гол. редактора Енциклопедії Українознавства, на окремій Зустрічі зі своїм членством. Це був перший виступ відомого вченого перед нашим членством, що мав познайомити його з велетенським залом і ділом ЕУ.

Користаємо з цієї нагоди, щоб коротко зреферувати його промову та поставити зо свого боку кілька питань.

Зі слів професора довідуємось, що праці над Енциклопедією Українознавства сповняється 20 літ. У 1947 р. оформився у Мюнхені Інститут Енциклопедії під проводом проф. З. Кузелі. Вже дуже скоро д-р В. Кубійович став другим гол. редактором і взяв на себе більшість організаційної й редакційної роботи. А з 1948 р. найбільше зусиль Європейського НТШ спрямовано на працю над ЕУ. Коло того діла вдалося скупити майже всі наші наукові сили. Започаткована у Мюнхені редакція ЕУ перенеслася згодом до Сарселю у Франції.

Загальна частина ЕУ (підручник українознавства) була виконана в рр. 1947—1952 й обіймає 1,230 стор. друку. Потім приступлено до праці над гасловою частиною, праця над якою триває ще й досі. В тому ж часі започатковано англомовне видання ЕУ у двох томах. Перший том розміру 1,200 стор. появился у 1963 р., а 2. том АЕУ повинен появился в кінці 1968 р.

Чому заіснував поділ на загальну і гаслову частину, запитуємо. Звичайно енциклопедії видаються у гасловій формі.

— Загальна частина Енциклопедії була в тих умовах дуже потрібна. Численна українська еміграція знайшлася в нових країнах поселення без бібліотек і довідників і потребувала такого видання з ділянки українознавства. Черговою пекучою потребою виявилась АЕУ і ми взяли за те, хоч це може й сповільнило нам видання гаслової.

Зрозуміло, що й наука мусить руководитись вимогами часу. Англомовна інформація про Україну знайшла в АЕУ дуже цінну підставу. Фінансування її взяв на себе Український Народний Союз, а Університет у Торонто дав їй фірму університетського видання. Отже ЕУ 1 і АЕУ стало тепер науковою противагою до енциклопедій виданих у СССР.

Тому й другий наш запит торкається Української Радянської Енциклопедії (УРЕ), що появилася майже рівночасно.

— Не буде перебільшенням сказати, що без появи ЕУ не виїшла б у світ УРЕ і не став би виходити Український Радянський Енциклопедичний Словник (УРЕС), якого 1. том появился нещодавно. Маємо багато доказів на те. Одним із них є те, що тепер у Києві готують до друку англійською мовою XVII том УРЕ, щоб дати відповідника нашій АЕУ.

Отже ясно стає, що цей науковий почин має великий вплив і на політичну ситуацію. На Заході чи в Україні він свідчить про те, що ми є великою розгалуженою спільнотою, яка може власними силами дивинути велике наукове діло. При ЕУ працювало, як згадував проф. Кубійович, дотепер 120 наукових сил і 48 рецензентів. Це є поважна наукова армія, якою не раз і державні народи не розпоряджають.

Запитуємо тепер про те, що може цікавити наших читачок: охоплення й опрацювання жіночих гасел в ЕУ. В ЕУ 1 була стаття „Жіночий рух“, в гасловій частині маємо переглядно подані гасла „Жінка“, „Жіноча освіта“, „Жіноча преса“. Як дістає редакція ЕУ матеріал до цих гасел?

— Матеріал жіночих гасел до ЕУ опрацьовує для нас Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Про наявність того матеріалу в ЕУ 1 ми саме згадали. Крім згаданих вище переглядних гасел ми маємо в ЕУ 2 гасла, що відносяться до осіб, організацій, пресових органів, книжок. Робота над цими га-

Д-р Володимир Кубійович, гол. редактор Енциклопедії Українознавства
Wolodymyr Kubiiovych, Ph.D.,
Chief Editor of the Ukrainian Encyclopedia, lectured at the UNWLA Branch 64 in New York City

слами більш крспітка й детальна, так як із гаслами з усіх ділянок. Тому не диво, що ЕУ 2 розтягнулася на більше томів, як було передбачено та що праця над ЕУ 2 триває так довго.

Пригадуємо собі, скільки заходів треба було, щоб роздобути життєписні дані однієї чи другої громадської діячки! Або устійнити засяг і цілі тієї чи другої організації! Комісія СФУЖО має тільки що одну свою ділянку, тоді, коли редакція ЕУ охоплює цілість нашого життя.

Треба згадати, що в цьому величньому творі української вільної науки трудяться також жіночі руки. Секретаркою редакції ЕУ є мгр. Софія Янів, а бібліотекаркою мгр. Дарія Сіак. В редакційному бюрі працює Серафима ГлобенкоВолошин. Про них уже була обширна згадка в ч. 10, 1962 „Н. Ж“ Їх вклад праці у це велике діло немалий і наші читачки це вміють оцінити.

На кінці четверте наше питання, що його ставимо без великої відваги. Яка є участь жіночих організацій у фінансуванні ЕУ?

— Перегляньте собі Книжку Фундаторів ЕУ, — відповідає професор. — Там фігурує Союз Українок Америки, є згаданий пластовий курінь „Тих, що греблі рвуть“, є багато осіб і організацій. Та й тепер поодинокі Відділи СУА над-

НАШІ ГРАДУАНТКИ

Подаємо список молодих жінок, що закінчили вищу освіту в окрузі Нью Йорку. Вітаємо їх із цим осягом та прохаємо тих, що тут неохоплені, подати нам також свої дані.

Марта Цегельська, студії політичних наук із ступнем магістра в Колумбійському університеті. Темою її праці була аналіза політичного перевороту в Гватемалі. Тепер готується до докторату.

Марта Савицька-Качмарська, студії бібліотекарства в Прат Інституті зі ступнем магістра. Працює у своєму фаху.

Таня Лютик, студії політичних наук в Університеті св. Івана зі ступнем магістра.

Марія Цістик, музичні студії (фортепіан) у Джуліярд Музичній Школі зі ступнем В.А. На підставі кінцевих іспитів здобула асистентуру на кафедрі Історії Музики й Літератури та теоретичних предметів, де буде готуватися до магістерії.

Марта Криницька, студії історії в Стейтсовому Каледжі Півд. Коннектикату зі ступнем В.С. з найвищим відзначенням. Під час студій брала участь у програмі для визначних студентів і була делегаткою історичного департаменту до комісії для організації для пляну студій у каледжах. Одержала стипендію на продовження студій.

Ярослава Кузьмич, студії російської мови в Квінс Каледжі зі ступнем В.А. Здобула асистентуру там же й буде провадити навчання рос. мови, літератури й історії. Продовжує студії для досягнення магістерії з порівняльної літератури.

силають постійні, чи одноразові датки. Це є для нас доказом, що вони розуміють вагу нашого видання і не забувають його при розподілі своїх фондів.

Ми раді з того, що наше членство дістало таке признание. Та, щоб воно мало свою підставу, треба нашу підтримку зробити справді постійною, а пожертви більш щедрими. У нашій визвольній боротьбі наукова зброя чи не найбільш успішна. Тому вклад в Енциклопедію Українознавства буде поважним нашим осягом, якщо скріпимо для нього нашу увагу.

Л. Бура

Христина Стасюк, студії біології в Університеті св. Івана зі ступнем В.С. Здобула асистентуру в медичному відділі Корнел Університету, де й продовжуватиме студії для досягнення магістерії.

Христина Барагура-Дякунчак, студії політичних наук у ділянці Східної Європи у Барнард Каледжі зі ступнем В.А., здобуваючи відзначення за високі осяги в науці. Плянує продовжувати студії з тієї самої ділянки в університеті в Торонто для досягнення магістерії.

Радислава Маринович, студії російської мови в Квінс Каледжі зі ступнем В.А. Здобула асистентуру в Фордгам Університеті, де продовжуватиме студії для досягнення магістерії.

Тамара Крижанівська, студії історії в Квінс Каледжі зі ступнем В.А., продовжує студії в Прат Інституті для досягнення магістерії з бібліотекарства.

Ольга Палюх-Ставнича, студії педагогії в Миському Каледжі Нью Йорку зі ступнем В.С. Вчителює в публичній школі.

Ярослава Сливка, студії біології в Миському Каледжі Нью Йорку зі ступнем В.С. Продовжує студії для досягнення магістерії.

Джорджія Карол Коваль, студії педагогії в Стейтсовому Університеті Кортленд зі ступнем В.С. Почала вчителювати. Дочка Союзнянки, членки 72 Відділу США.

Лілея Волянська, студії мистецтва в Мері Мавнт Каледжі зі ступнем В.А. Продовжує студії, щоб досягнути магістерію в Гантер Каледжі.

Ірина Навроцька-Макарушка, студії педагогії й англійської мови в Університеті св. Івана зі ступнем В.А.

Лариса Цігаш, студії педагогії в Квінс Каледжі зі ступнем В.А. Почала вчителювати.

Марта Штинда, студії мистецтва в Купер Юніон зі ступнем В.А.

Христина Баб'юк, студії російської мови в Квінс Каледжі зі ступнем В.А. Продовжує студії для досягнення магістерії в Фордгам університеті.

Уляна Санюцька, студії біології в Бруклінському Каледжі зі ступнем В.С.

Леонадія Пелех, музичні студії

Новинки з Централі

В днях 11. і 12. жовтня відбулись у Нью Йорку **Річні Збори Нац. Ради Жінок Америки**. Союз Українок Америки репрезентували п-ні Стефанія Пушкар, голова і п-ні Марія Душкар, референтка зв'язків. П-ні Пушкар зложила звіт із діяльності США за останній рік, що його подаємо в англійській частині. Як член Управи Нац. Ради вона реферувала також справи міграції, що до неї належать.

Дня 21. жовтня у Торонто відбувся **Вечір Міжнар. Зв'язків СФУЖО**. У програмі святочної вечереї, що зібрала численну публіку, пройшли звідомлення з різних міжнародних зустрічей. П-ні Стефанія Пушкар, голова США, говорила про Конгрес Міжнар. Жін. Ради в Тегерані і Конвенцію Ген. Федерації Жін. Клубів у Сан Франціско. Особливою точкою в програмі був виступ 64 Відділу США з Нью Йорку з показом історичних стрівок.

Світовий Конгрес Вільних Українців, що відбувся в днях 16.—19. листопада в Нью Йорку, зібрав представників різних організацій. **Гол. Управу Союзу Українок Америки** там репрезентували — пп. Олена Лотоцька, почесна голова, Стефанія Пушкар, голова, Осипа Грабовенська, секретарка і референтки Ірина Качанівська, фінансова й Ірина Пеленська, пресова.

Жіноча Сесія Світового Конгресу, що відбулася 15. листопада у Нью Йорку, стала переглядом сил і змагань українського жіноцтва. Її скликала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), а підготував окремий Комітет під проводом п-ні Оксани Рак, голови Окр. Ради США. У святочній вечереї, що закінчила Сесію, взяло участь 120 Союзнянок.

(фортепіан) у Нью-Йоркському Музичному Каледжі зі ступнем В.А. Продовжує студії для досягнення магістерії.

З позинів Відділіє

Нові Відділи СУА

Від часу XIV. Конвенції СУА, що відбулась у листопаді 1965 р. прибуло нам 12 нових Відділів. Про їх постановня ми повідомляли членство СУА. Радіємо цим здобутком! А тепер хочемо запізнати з ними наших читачок, подаючи по черзі їх коротку історію та дещо з їхніх плянів.

31 Відділ СУА ім. Олени Завісної має свій осідок у Россфорд-Толідо, Огайо. Основні збори відбулися 24. квітня 1966 р. Відділ належить до Окружної Ради СУА у Клівленді. Нараховує 17 членок.

За півтора року діяльності Відділ відбув ряд імпрез, а саме — Христини Відділу, академію в честь Івана Франка, Свято Жінки-Героїні, Коляду, Свято Матері. Другі річні збори відбулися 16. червня 1967 р.

Головою Відділу обрано на початку п-ню Ірину Гнатчук. Вона походить із Станиславщини, де покінчила гімназію. Була пластункою, належала до хору „Боян“ і працювала в Союзі Українок. На скитальщині провадила Союз Українок у Зальцбурзі. Є дружиною д-ра Миколи Гнатчука і матір'ю двох синів Тараса і Всеволода.

В Управі Відділу є окрім голо-

П-ні Ольга Платош, голова й основниця 93 Відділу СУА у Гартфордї
Mrs. Olga Platosh, President and founder of UNWLA Branch 93 in Hartford, Conn.

ви, п-ні Анна Бобер, містоголова, п-ні Д. Комаринська, секретарка, п-ні Неоніля Когут, касієрка, і референтки — п-ні Стефанія Луківська організаційна, пп. Стефанія Закорчемна і Анна Васишин імпрезові, п-ні Мирося Крук культ.-освітня, п-ні Соня Лагола суспільної опіки.

93 Відділ ім. Олени Степанів знаходиться у Гартфордї, Конн. Організаційна зустріч відбулася 10. липня 1966 р. на Бобрівці, а основні збори Відділу 29. жовтня 1966 р. Відділ належить до Окр. Ради СУА у Нью Йорку. Нараховує 40 членок.

Впродовж року Відділ виявив оживлену діяльність. Це були — продаж Різдяного печива, Свято Жінки в УПА, висвітлення писання писанок на телевізії, Христини Відділу, участь у закінченні шк. року, Вишивані Вечерниці, висилка 5 пакунків до В'єтнаму і 9 пакунків потребуючим у Польщі.

Голова Відділу п-ні Ольга Платош родом Гадзевич, походить із Галичини. Середню освіту покінчила в Перемишлі.

Окрім неї в Управі Відділу працюють пані: Люба Кінах, містоголова, Ольга Коршенюк, секретарка, Юлія Масник, касієрка. Референтками є — п-ні Анна Сокольська організаційна, Анна Крамар культ.-освітня, Кляра Гарасимів, сусп. опіки, Ірина Гарасимів пресова.

Вітаємо ці нові Відділи в нашій організованій сім'ї і бажаємо успіху у дальшій праці.

ПОДЯКА

Численні вияви співчуття й уваги, що їх виказали мені мої співробітницї з Гол. Управи й Окр. Ради у часі мого нещасливого випадку, підтримали мене під час недуги й лікування. Замість окремої подяки складаю 10 дол. на Музейний Фонд СУА і кличу щире Спасибі!

НАТАЛЯ ЧАПЛЕНКО
Культ. освітня
референтка СУА

П-ні Ірина Гнатчук, голова й основниця 31 Відділу СУА у Россфорд-Толідо

Mrs. Irene Hnatchuk, President and founder of UNWLA Branch 31 in Rossford-Toledo, Ohio

НОВЕ БЮРО СУСП. ОПІКИ

Окр. Рада СУА в Шикаго скликала 26. жовтня 1967 р. нараду в справі суспільної опіки. Зійшлися голови й референтки сусп. опіки Відділів СУА, 12 Відділу Укр. Зол. Хреста і Т-ва „Самопоміч“ і постановили спільними силами відкрити Бюро Суспільної Опіки. Працю оперто на правильнику, що його запропонувала Окружна Рада СУА. Бюро буде приміщене в нововідкритій Домівці СУА. Почавши від 18. листопада ц. р. воно відкрито кожної суботи від 11 год. рано до 2 по пол.

Бюро провадить п-ні Катерина Гульчій. Це довголітня працівниця суспільної опіки, що відзначилась у часі переселення скитальців під проводом ЗУАДКомітету.

Оцим відкрилася нова станиця опіки над потребуючими. Її завданням буде допомагати порадою старшим і безпомічним у взаєминах з урядами та хворим у взаєминах із шпиталями.

НАШІ ПОБАЖАННЯ

Щиро вітаємо п-во Миколу та Марію Готра із 25-літтям їх подружнього життя, бажаємо їм міцного здоров'я і довгих літ! — та з тієї нагоди складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Управа і членки
63 Відділу ім. Софії Русової
в Дітройтї

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

САН ФРАНЦІСКО, КАЛІФ

Дня 10. липня 1967 р., по важкій і довгій недузі, померла в Сакраменто, Каліф., **Ганна Григорівна Костирко**, довголітня членка 62 Відділу США, залишивши в смутку чоловіка Миколу, сина Юрка, невістку та внука.

Покійна народилася 22. грудня 1903 року в місті Одесі, в родині службовця міської управи, Григорія Черненка, родом із Полтавщини. Закінчила другу державну гімназію, а пізніше Одеський Інститут Народної Освіти. Відтак працювала як учителька української школи та рівночасно в науково дослідчій педагогічній станиці Одеси.

В часі революційної боротьби України покійна, хоч молода ще віком, всеціло включилася в державницьке життя молодого держави і весь свій молодечий запал віддала їй. Тяжкі політичні умовини боротьби серед воєнного лихоліття перемагала по-геройськи з надзвичайною мужністю. Не менш трагічні пережиття перенесла теж і в родинному житті. На фронті загинув її найстарший брат, старшина російської армії, другий брат, також старшина, був важко ранений. Третій брат, що посвятився молодій українській державі, був арештований більшовиками, а разом із ним арештовано й її. На її очах розстріляно брата, а її засуджено на п'ять років примусової праці.

Коли вибухла 2. світова війна, бл. п. Ганна разом із родиною виїхала в Німеччину. Життя „остарбайтера“ у таборах Д. П. не було рожеве, однак принайменше позбавлене тортур советського „раю“ Приїхавши в Америку вона стала активною в громадському житті. Членки нашого Відділу добре пам'ятають її виступи та здорові думки на наших сходинах. Всі вони були пронизані любов'ю до своєї Батьківщини та пройняті ідеєю національної єдності. Покійна жертвенно працювала також для своєї церкви, будучи членом та скарбником Сестрицтва.

Скріплені нашою маніфестацією на Світовому Конгресі Вільних Українців входимо в п'ятидесятиліття нашої Державности. У поклоні великим роковинам ми знайшли спільну мову й однозгідний виступ. Тому продовжуємо далі своє дбання про українську родину, оцю найменшу клітину нашого суспільства. Найкраще проведемо це при допомозі журналу Наше Життя. Він вносить в українську родину духову поживу, розвагу і практичні поради. Виховна сторінка служить українським матерям.

Членки Управи наших Відділів і наші прихильниці пильно працюють над тим, щоб приєднати нам передплатниць. В останньому часі з успіхом працювали такі членки:

Наталія Іванків, Лос Анджелес (55 Відд.)	1	Марія Купчак, Пітсбург (27 Відд.)	1
Іванна Клим, Бронкс (82 Відд.)	1	Катерина Косовська, Вілмінгтон (54 Відд.)	1
Ярослава Казанівська, Дітройт (63 Відд.)	1	Анна Натина, Річмонд Гіл	2
		Розалія Полчій, Нью Йорк (72 Відд.)	2

АДМІНІСТРАЦІЯ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Покійну поховано на сербському цвинтарі Сан Франціско. Похоронні Богослужби відправив о. І. Гончарів, а хор співав під керівництвом п-ні Наріжної. Хай земля буде їй легкою!

Стефанія Кісь, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з нашим членством, що дня 17 серпня 1967 р. упокоїлась в Бозі на 86-му році життя довголітня членка 48 Відділу США, бл. п. **Анна** з роду **Баран** зам. **Стасевич**.

Покійна походила зі села Сільці, пов. Перемишль. До ЗДА приїхала 1908 р.

Покійна полишила у глибокому смутку чоловіка Михайла і дальшу родину.

Похорон відбувся 22. серпня 1967 р., з українсько-католицької церкви Христа Царя на цвинтар Пречистої Діви Марії у Факс Чейсі.

Наш Відділ вшанував її пам'ять численною участю в похоронних відправах. Замість квітів на її могилу, замовлено Службу Божу.

Вічна їй пам'ять!

О. Господаревська, прес. реф.

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством США, що 20. серпня ц. р. відійшла у вічність довголітня членка нашого Відділу бл. п. **Анна Кіх**. Походила з с. Клусів, пов. Сокаль, прожила 73 роки.

Полишила у глибокому смутку одну дочку й одного внука. Членки Відділу віддали їй останню прислугу, провівши Покійну на вічний спочинок. Спи спокійно, дорога Союзанко, а прибрана земля нехай Тобі буде легкою. Вічна їй пам'ять!

З жалем повідомляємо членство США, що 3. серпня упокоїлася в Бозі бл. п. **Віра Кравчук**. Походила з с. Іванів Долішній, пов. Тернопіль. Полишила у смутку чоловіка, сина й невістку, троє внуків і троє правнуків. Похорон відбувся 7. серпня з української православної церкви св. Арх. Михайла. Членки Відділу провели Покійну в останню дорогу.

Спи спокійно, дорога Союзанко, а прибрана земля нехай Тобі буде легкою! Вічна Пам'ять!

Управа 35 Відділу США

Рідні Покійних і 14, 35 і 48 і 62 Відділам США вирази щирого співчуття складає

ЕКЗЕКУТИВА США

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

Будівельний Фонд Окр. Ради США в Дітроїті складає п-ні Олені Марущак, членці 63 Відділу США, сердечний вираз співчуття по втраті чоловіка бл. п. Теодора Марущака і щиро дякує за щедрий дарунок 100 дол. на будову Дому США в Дітроїті, злочений п-ні Оленою з волі бл. п. чоловіка, великого приятеля США.

Ольга Ададек, голова

Фахова праця жінки в УРСР

За переписом населення в ССРСР на 15. січня 1959 р. відмічається диспропорція між наявністю чоловічч і жінок. Мужчин є 45.0%, а жінок 55.0%. Відомості для України до нас не дійшли, але треба припускати, що через воєнні обставини ця диспропорція була і в Україні.

У статистичному ежегоднику за 1965 р. диспропорція 1. січня 1966 р. трохи зменшується і виглядає так: чоловічч 45.8%, жінок 54.2%. У додатку сказано, що таке взаємовідношення спричинене станом населення у старшому віці. Кількість чоловічч у віці нижче 40 років перевищує кількість жінок.

До характеристики відносин між статями є цікаві дані про зареєстровані шлюби по всьому ССРСР. В Україні найбільш було в 1960 р. — 10.7% на 1.000 людей, а в 1965 р. — 9.0% на 1.000. Кіль-

кість розводів у 1965 р. в Україні 1.75%.

Відносно кількості населення газета „Молодь України“ з 21. липня 1967 р. повідомляє, що воно становить на 1. липня 1967 р. 46,200,000 люда.

Жінки, що мали змогу придбати фахову та вищу освіту і не включаться до фізичної роботи, працюють у різних галузях — інженерно-технічними працівницями, агрономами, в плануванні та обліку, в дослідних та наукових закладах, а передусім, як педагоги, виховниці й медичні сили.

Жінки майже повністю опанували працю, яка їм по душі та спроможі. В закладах охорони здоров'я по всьому Союзі в загальній кількості працівників є 86% жінок, а кількість жінок-лікарів складає 74%. Журнал „Молодь України“ подає, що з половини 1967 р. („Свобода“,

12. серпня 1967) в Україні налічується понад 115.000 лікарів і таким чином є понад 85.000 лікарів-жінок. Таких, що керують медичними закладами, головних лікарів та їх заступників є 57%, отже це значить, що чоловічч держать ще керівні посади, але їх уже менше половини. Жінок зубних лікарів є в ССРСР 82%, фельшерів, акушерок і медсестер 93%, завідуючих аптеками 80%.

На початок учбового року 1960/61 в Україні було 248 тис. жінок учительками і керівницями семирічних, восьмирічних та середніх шкіл, що рівнялось 70% усіх учителів.

Треба ще відмітити, що в діяльності не-фізичної праці жінки випередили чоловічч, як плановики, економісти (74%), рахівники (79%), статистики (91%), касієрки (88%), робітники механізованого обліку (95%), друкарі та стенографісти (99%), телефоністки, робітниці харчування та різні бюрові робітниці (91%).

Письменниця, журналістка та редакторка в ССРСР — 35% загальної кількості працівників у тих галузях, а коректорів, технічних редакторів та метрампажів (82%), керівників видавництв та їх відділів (24%).

Зрозуміло, що добитись тих становищ було нелегко, а працювати дуже важко, бо їхніх сил багато витрачається через дуже несприятливі хатні, харчові, побутові обставини. Зрозуміло, що найбільш сил вимагає родина і діти, які теж не живуть у таких обставинах, як було б треба.

Олена Трофимовська

Подаємо частину праці, відчитаної на Жіночій Сесії Світового Конгресу Вільних Українців 15. листопада 1967.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Тими радісними словами провід СФУЖО вітає свої складові організації з їхнім членством та посилає найкращі побажання з нагоди 1968 р.

Радіємо у цю хвилину, що на Світовому Конгресі Вільних Українців у Нью Йорку, здійснилося довго очікуване об'єднання всіх наших поселень у вільному світі. Українське жіноцтво, що досягнуло це майже 20 літ тому, вітає цей крок.

Нова хвиля терору, що панує тепер в Україні та карає важкими засудами найкращих її синів і дочок, сповняє нас тривогою. Закликаємо все українське жіноцтво — об'єднатись у організованих рядах для допомоги й підтримки Батьківщині! Тільки об'єднаною силою можемо діяти в її користь! Віримо в Божу опіку і йдемо на зустріч Новому Рокові з надією, що наша Правда перемаже.

ОЛЕНА ЗАЛІЗНЯК, Голова

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА
МАРІЯ КВІТКОВСЬКА
містоголови в ЗДА

СТЕФАНІЯ САВЧУК
МАРІЯ ДИМА
МАРІЯ СОЛОНІНКА
містоголови в Канаді

МІГР. ВАЛЕНТИНА ВОРОПАЙ
містолова в Європі

ОЛЬГА ГОРАЧУК
містоголова в Півд. Америці

ЛІДІЯ ГАЄВСЬКА-ДЕНЕС
містоголова в Австралії

Відділ ОУЖ у Білефельді, Німеччина, влаштував Свято Матері
Branch of the Ukrainian Women's Organization in Bielefeld, Germany,
arranged a Mother's Day.

ДЕНЬ МАТЕРІ В БІЛЕФЕЛЬДІ

Відділи Об'єднання Українських Жінок у Німеччині гарно працюють. На світліні бачимо Відділ ОУЖ у Білефельді, що влаштував у травні ц. р. День Матері. Всі членки Відділу вишили собі блюзки і з'явилися у них на цьому першому в них святі. Молоді дівчатка, що на світліні, вручили своїм матерям квіти.

На Великдень Відділ ОУЖ закупив для всіх дітей книжечки і подарував їх їм, як „писанку“.

МУЗЕЙНІ ЗБІРКИ ЛУКЖ

Українське поселення в Канаді найкраще закріпилося на Заході, де в трьох провінціях — Алберта, Саскачеван і Манітоба — українці живуть більшими скупченнями на фармах. Це дало їм змогу вже в заранні плекати релігійне й культурне життя та зберегти свої традиції. Перші поселенці привезли з собою багато виробів народнього мистецтва, а також своє народне вбрання.

В 50-их рр. Ліга Українських Католицьких Жінок заходила коло збереження цих пам'яток. У 1952 р. засновано в Едмонтоні Епархіяльний Музей ЛУКЖ, за ним пішли Саскатун, Торонто, а вкінці Вінніпег.

Музей ЛУКЖ в Едмонтоні має поверх 600 цінних експонатів із народнього одягу, тканин, різьби, кераміки, зразків вишивок та пам'яток поселення. Музеєм завідує Комісія ЛУКЖ, яку тепер очолює п-ні А. Кучер при співпраці п-ні Ольги Федак, архіварки.

Епархіяльний Музей у Саскатуні має ще більшу збірку. Від 1965 р. він приміщений в окремому будинку

і є доступний для публіки. Музеєм завідує п-ні А. Щудлик.

Музейна збірка Епархії в Торонто існує заледве кілька літ, але має гарні успіхи. В листопаді 1966 р. відкрито тут Музей ЛУКЖ, що є доступний для відвідин публіки. Музеєм завідує Комісія, яку очолює п-ні Марія Велигорська.

В 1966 р. постав Музей релігійних пам'яток у Вінніпегу, а при ньому окремий відділ народніх виробів, яким опікується ЛУКЖ. Перші експонати зібрано з околиць, де живуть поселенці з Борціщини.

Тепер ЛУКЖ розгорнула широку програму праці над тими музейними збірками. На тій підставі Епархіяльні Управи ведуть по відділах курси писання писанок, вишивок, а Музей в Едмонтоні зладив цінну збірку таблиць із зразками українських стібів.

I. П.

Літературний Конкурс СФУЖО

У зв'язку з проголошенням висліду 8. Літ. Конкурсу СФУЖО є заплановані Літературні Вечорі, що мають познайомити публіку з нагородженими творами. Дня 2. грудня ц. р. відбувся такий Вечір заходами Літ.-Мист. Клубу при співучасті 20 Відділу США у Філядельфії. У дальшому відбудуться такі Вечорі у Нью Йорку, Дітройті, Шикаго й Міннеаполісі.

8. Літ. Конкурс СФУЖО фундації Марусі Бек мав за тему літературний есей. Теперішній 9. Літ. Конкурс СФУЖО є проголошений на вірш.

Ч А С Т О Г Р О Ш І !

ВКЛАДКИ ДО СФУЖО

Складові організації СФУЖО внесли свої обов'язкові оплати за 1967 р. Це були — Об'єднання Жінок ЛІВУ 125 дол., Організація Українських Жінок Бразилії 15 дол., Союз Українок Аргентини 10 дол.

Це були влати в I. півроці 1967. У II. півроці 1967 слідували дальші річні внески складових організацій.

Це були — Союз Українок Америки 315 дол., Організація Українок Канади 125 дол., Союз Українок Австралії 66.72 дол., Об'єднання Українок Бельгії 30 дол., Об'єднання Українських Жінок Венесуелі 10 дол. Щире Спасибі!

СПОМАГАЮЧІ ЧЛЕНИ СФУЖО

Окрім членок-прихильниць згуртувались при СФУЖО також спомогаючі члени, що вплачують річну вкладку 10 дол. У 1-му півроці 1967 влатили:

Марія Білозор, Марія Буртяк, Анна Глушевська, Гез Комішен, Людмила Демиденко, Віра Довгань, Допоміжна Секція при Укр. Легіоні, Торонто, Степан Дрозд, Магдаліна Жеребецька, Кет Карзан, Надія Кравс, д-р Лідія Іваницька, Міра Повх, Василь Попович, Ірина Руснак, Ізидора Шлапак, Ювіналія Шумський, Укр. Кред. Т-во „Будучність“, Торонто, Й. Яспер.

ГУРТOK КНИГОЛЮБІВ У ДІТРОЙТІ

Цей Гурток засновано в 1962 р. На числює 12 членів під проводом п-ні Одарки Витвицької. Працював оживлено в останньому році. Докладно обговорив книжку Докії Гуменної „Благослови, мати!“, якої закупив 15 примірників. Окрім того прочитав і обговорив Н. Лазорського „Гетьман Кирило Розумовський“ і Людмили Коваленко „Далекі обрії“. Влаштував дуже успішний вечір Уласа Самчука. Членки Гуртка брали участь у підготові вистави Нового Театру „Камінний господар“. Улаштували Виставку Книжок Жіночого Пера в жовтні 1966 р. Про дитячу літературу реферувала п-ні Гаїда. О. В.

ЗАМОВЛЯЙТЕ КОМПЛЕТ ЖУРНАЛУ ГРОМАДЯНКА

з років 1946—1949

— 5 чисел коштує 1 дол. —

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1967

На сторожі здоров'я

Як треба відпочивати

Не всі люди знають, як треба відпочивати, та як правильно організувати свій відпочинок. Як відпочивати це є особиста справа кожного, і це ще залежить від індивідуальної особливості людини. Кожний вибирає той відпочинок, що йому приємний, але треба знати, як користуватись відпочинком, щоб зміцнювати здоров'я.

Дослідження фізіологів стверджує, що серце людини може витримати 8-годинний робітний день. Надмірна праця викликає перевтому, яка шкідлива для організму. Відомо, що всяка робота, чи то розумова, чи то фізична, не може без перерви продовжуватись — а тому 24 години доби найліпше розподілити так: 8 годин праці, 8 годин сну, 8 годин для активного й пасивного відпочинку, та самообслуговування. Кожен відпочинок потребує певного визначеного часу.

Дорослій людині треба спати 8 годин, бо достатній сон повертає організмові сили і працездатність. Треба привчити себе в визначені години лягати спати та у визначені години вставати.

Наука фізіології людини розрізняє дві форми відпочинку: активний відпочинок та пасивний відпочинок. Пасивна форма відпочинку — це сон, або в день лежати і відпочивати. Активна форма відпочинку, це тоді коли людина переключається з однієї діяльності на іншу, наприклад: зміна розумової роботи на фізичну.

Активний відпочинок може бути такий: прохід, відвідування театру, відпочинок у парку, купання, легка фізична праця, розваги та легкі спортові гри, читання. Але довго читати не треба, під час читання робити перерви й тоді робити різні фізичні вправи, чи прохід.

Прохід на свіжому повітрі ко-

рисний не тільки вдень, а також несхідно ходити увечері 30—40 хвилин, щоб потім ліпше спати вночі. У людей, що мало рухаються, ослаблюється серце. Його треба зміцнювати при помочі проходів або фізичних справ та займатись легким спортом. Людині необхідно щодня перебувати на свіжому повітрі найменше 2 години.

Крім щоденного відпочинку людина потребує ще щотижневого відпочинку. Щотижневий відпочинок найліпше проводити не в помешканні, а серед природи. Кожної неділі необхідно відвідувати церкву, бо релігійні люди бувають здоровішими і довше живуть.

Треба також використовувати і річний відпочинок, — це тоді, коли людина має відпустку з місця праці. Помешкання й одяг захищають людину від несприятливих кліматичних умов, зате ізолюють від корисних природних умов. Коли маєте вільний час, то відпочинок найліпше провести серед природи: в парку, над морем, над річкою, над озером, в горах, в лісі. Зимою можна займатись зимовим спортом, а влітку літнім спортом, а також ловити рибу, купатися в морі. Восени займатися полюванням, або збирати ягоди й гриби в лісі.

Старі люди повинні порадитись із лікарем, яким спортом можна їм займатися, бо вони не можуть дорівнюватись в зайнятті спортом та фізичній праці, до молодших людей.

Для зміцнення здоров'я, ранком щодня після сну треба робити гімнастику, яка має прості махові вправи для м'язів: ніг, рук, спини, та боків тулуба. Після гімнастики треба все тіло розтерти мокрим рушником, а потім сухим ручником. В залежності від самопочуття, старі люди підбирають індивідуально кількість вправ та темп виконання.

Позитивні емоції від спостереження природи, а також сміх, веселість, добрий настрій, все це допомагає відпочивати кожній людині.

Глибоко помиляються ті люди, які вважають, що нічого не робити — це відпочинок. Лежання в день у ліжку ослаблює м'язи серця, організм не досить насичується киснем, накопичуються шкідливі речовини в організмі, а також накопичується товщ у тілі.

Сидячий спосіб життя людей також дуже шкідливий для здоров'я. Люди захоплюються телевізором, але його треба помірковано використовувати та не зловживати їм. Досить однієї години, щоб дивитися на телевізор і то не щодня.

Доброю формою відпочинку є туризм та екскурсії в природу, що добре впливають на людину, бо вони зміцнюють здоров'я, а також зміна оточення дає приємні враження. Туризм у природу буває: пішеходний, на лещетах, водний, роверовий, автомобільний. Різні форми туризму — це чудовий лік для нервової системи і для всього організму.

Людина, як дитина природи, повинна використовувати всі можливості, щоб своє дозвілля і свій відпочинок організувати серед природи, щоб використати природні сили (природне оточення, клімат, свіже повітря, сонце, воду), які допомагають мобілізувати фізичні і душевні сили організму для зміцнення здоров'я.

Петро Чижик
викладач анатомії
і фізіології людини

Журнал для бабусі

Завдяки підтримці наших читачок можемо висилати наш журнал цілому рядові старших самітніх жінок в Європі. Вони дуже вдячні за цю розраду.

В останньому часі відновили передплату для бабусі 34 Відділ із Коговзу (від 1964 р.) і 54 Відділ СУА з Вільмінгтону (від 1962 р.). Новоуфундовану передплату створив 36 Відділ СУА у Шикаго та п-ні Рута Галібей у Норвоку, Конн. Щире Спасибі!

Користаймо з досвіду

Марія Ганіна

Готуємось до свят

Напередодні Різдвяних свят хочеться поділитись думками, про те, як ті свята виглядали на Придніпрянщині. Пригадується лиш кілька років під час НЕП-у (Нової Економічної Політики), коли стіл виглядав справді по-святоточному. Гостинність є прикметою культурних народів і тому кожна українська господиня не жаліла ні праці, ні грошей, щоб якнайкраще прикрасити свій дім і якнайбагатше накрити святочний стіл. Українські жінки, часто без високої освіти і знань психології, розуміли, що добре підготовлені свята не тільки випромінюють радість у дітей, але й дають їм наснагу на ціле життя. Минають десятки років, а в пам'яті, як живі: пахуча ялинка, святочний стіл, накритий найкращою скатертною, а на ньому все гарно удекороване і смачне. Мочені маленькі кавунчики, яблука, різні закуски до напоїв, але обов'язково два роди шинки, вуджена і смажена, домашні ковбаси, паштети, смажена гуска з запашними, печеними, антоновськими яблуками — ну і звичайно різне домашнє печиво — торти, медяник, завиванець з маком, різні тістечка й обов'язково — пиріжки з м'ясом.

Згадуючи те, стараємось і в цій країні створити такий святочний настрій. Слава Богу, живемо в достатку і можемо кожного року врочисто відсвяткувати наші свята. На прохання редакції Нашого Життя подаю кілька приписів.

Пиріжки з м'ясом

Потрібно на розчину (опару):

- 1¼ горнятка теплого молока
- ¾ ф борошна (муки)
- 3 кубики розмочених дріжджів

На тісто:

- 2 ложки масла
- 2 яйця
- ¾ ф борошна (муки)
- 1 ложечка солі

На начинку:

- 1 ф привареного м'яса
- 3 твердо зварених яєць
- 1 велика цибуля
- трохи перцю і солі

Приготувати розчину (опару) із борошна, дріжджів і молока, добре вимішати і поставити в тепле місце. Коли розчина підійде, тоді додати масло, 2 яйця і ¾ ф. борошна. Замісити на досить круте тісто. Місити так довго, аж почне відставати від руки. Поставити в тепле місце і дати підійти.

Начинка: Перемолоти приварене м'ясо на м'ясорубці, додати твердо зварені й посічені яйця, дрібно різану й підсмажену цибулю, трохи перцю й юшки, в якій варилось м'ясо, солі. Можна додати трохи січеної зеленої петрушки або кропу.

Розкачати тісто на пів пальця завгубки і покроїти в кружальця. Накладати холодну начинку і класти на помашений лист (бляху). Вироблені пиріжки мусять ще раз підійти. Потім помастити їх жовтком і пекти у вигрітій печі на 350°, приблизно 25—30 хвилин.

Примітка: Борошна може бути трохи більше, ніж подано (1½ ф.), бо це залежить від величини яєць.

Медяники

Потрібно:

- 1 ф меду
- ¼ ф масла
- 1 унція тертих гвоздиків
- терта помаранчева шкірка з одної помаранчі
- трохи англ. перцю
- 1 ф борошна (муки)

Мід заварити з маслом, щоб раз закипіло. Додати до маси терту гвоздику, терту помаранчеву шкірку, трохи запашного перцю або іншого запаху. Все добре вимішати і заварити в цій масі фунт

борошна, добре мішаючи. Коли ми все добре вимішали, поставити на цілу ніч до холодильника.

Наступного дня розтачати тісто на палець завтовшки і виробляти різної форми медяники. Класти на вимашений лист (бляху) і пекти у вигрітій печі при температурі 300°. Готові медяники можна полякувати помадковою або шоколадною склицею.

Примітка: Як приготувати склицю подано в Н. Ж. у березні і липні 1966 р.

Маківник

Потрібно на розчину (опару):

- 1¼ ф борошна (муки)
- 1½ горнятка молока
- 2 унції дріжджів

На тісто:

- 1¼ ф борошна (муки)
- 1 горнятко цукру
- 5 яєць
- 1 ліска ванілі
- ½ ф масла
- ¾ ложечки солі

На начинку:

- 1 ф маку
- 6 унцій меду
- ¾ горнятка цукру
- 1 горнятко січених оріхів

Зладити розчину (опару) з борошна, молока й розмочених дріжджів. Поставити в тепле місце, щоб підійшло.

Втерти жовтки з цукром і вимішати жовтки з розчиною, додати цукор, решту борошна і сіль і добре вимісити. Під кінець додати масло і білки, вбиті на шум. Тісто поставити в тепле місце, щоб підійшло.

Начинка. Мак спарити окропом на пів години. Потім добре відцідити і змолоти два-три рази на м'ясорубці. Додати мід, цукор і січені оріхи і добре вимішати.

Розтачати тісто на півпальця завгубки і наложити на нього верству маку. Звинуту тісто в завиванець і помастити жовтком. Покласти до бляшки і пекти у вигрітій печі на 350° приблизно одну годину.

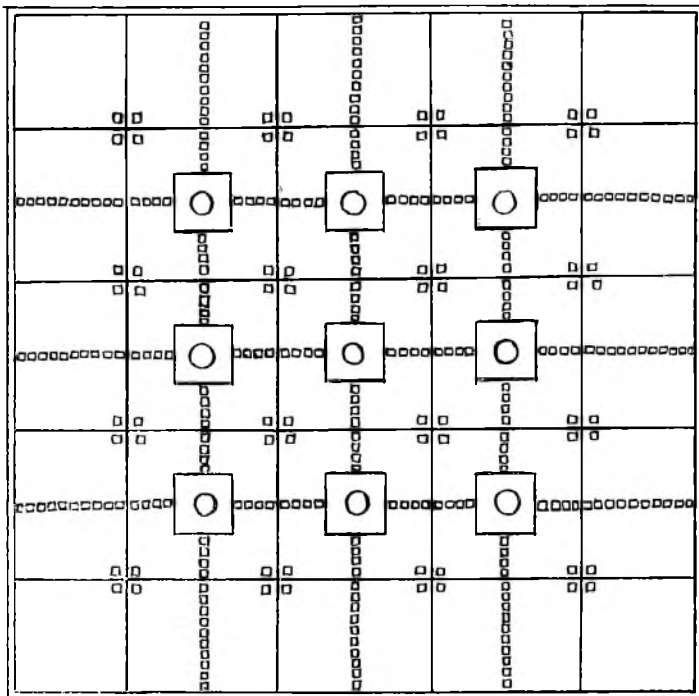
Гігієнічні й сучасні приписи

НАТАЛІ КОСТЕЦЬКОЇ

Овочі й городина

можна замовляти в Централі СГА

Ціна 60 ц.

Вишивана скатерка
Embroidered tablecloth

СКАТЕРТИНА

Вишивану скатертину мріє мати чи не кожна молода господиня. Дехто дістає її від дбайливої матері в придане. А нею одна молода жінка хоче сама її вишити, щоб могла застелити стіл для святочної гостини.

Сучасний смак каже дуже дбайливо розміщувати вишивку, щоб її не було забагато. Найкраще розмістити її на середині, де можна її бачити. Мотиви класти в певному відступі, щоб не було перевантаження.

Матеріал. Найкраще годиться тут біле льняне полотно або панаме відповідної ширини.

Розміщення вишивки. Змірявши столову плиту, треба відповідно до її розміру розмістити вишивані мотиви. На рисунку композиція побудована у квадратній формі, 3 на 3 мотиви, але можна протягнути їх 3 на 4, залежно від розміру скатертини.

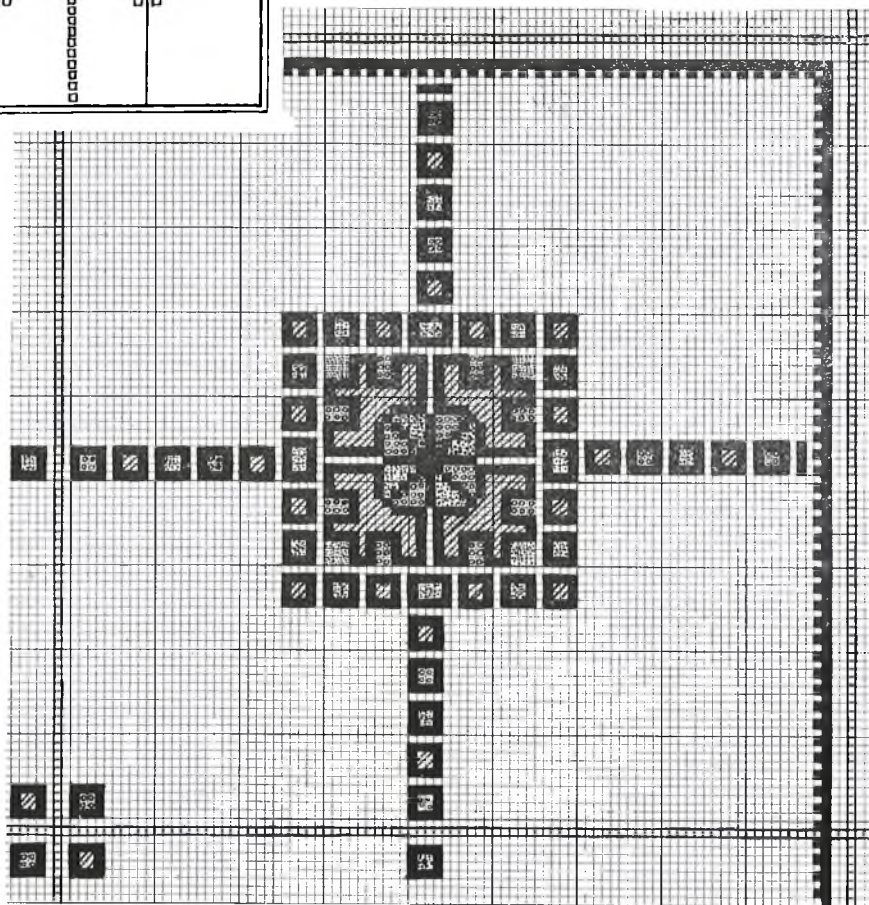
Розмістивши мотиви (найкраще обметати їх кольоровою ниткою), тре-

ба ціле поле скатертки поділити на квадрати мережкою „прутиком“. На рисунку вони позначені чорними лініями. Такою ж мережкою закріплений рубець скатертини.

Тоді приступити до вишивання мотивів. Вони отримані з собою маленькими „віконцями“, що знаходяться в самому мотиві. На рисунку вони подані, як маленькі квадратіки.

Буковинський взір

Хрестиковий взір виконаний нитками DMC у кольорах чорній ■■ ч. 310, помідоровій // // ч. 900, жовтій і зеленій о о о.

Взір для скатертини

Design for the tablecloth

За сучасний припис

Українське харчування має багато прихильників серед своїх і чужих. Кожна українська господиня хотіла б удержати їх у своєму стравопісі. Тому шукає доріг, щоб зменшити їх калорійність та упростити спосіб роботи. А для того є багато помічних засобів. Це стараємось збагнути, проголошуючи Конкурс на сучасний припис.

Нижче подаємо надісланий припис на печиво. Прохаємо надсилати сучасні приписи на закуски, юшки, м'ясиво, городину і пісні страви.

Скорі капуснячки

Потрібно:

1 пушка тіста "Butter Crescent Flaky Rolls" (8 частин)

2 ф капуста
пів ложки масла
півтори ложки сметани
солі до смаку

Купуючи тісто, звернути увагу на дату. Повинно бути свіже. Тримати в холодильнику аж до вжитку...

Зварити капусту, змолоти й віддушити через шматку. Засмажити на маслі, додати сметану й посолити. Втерти, щоб була одна маса.

Вийняти тісто з пушки. Вісім трикутників розложити на стільничці й помастити начинкою з капусти. Тоді перекроїти кожен трикутник ще раз, щоб вийшло 16 кусників. Звинути кожен, як пиріжок. Покласти на лист (бляху) і всунути до вогрітої печі на 410 ст. Пекти 10—12 хвилин.

Можна начинити також м'ясом або повилом.

Зміст XXIV річника

ГІГІЄНА І ЗДОРОВ'Я

Д-р О. Берест: Пити чи не пити?	V
Д-р О. Берест:	V
Р. Міхняк: Приблизне денне харчування старших	III
— Чи ви курите?	X
Д-р Н. Сороківська: Нещасливі випадки у дітей	I
П. Чижик: Морські купелі	VII
— Чим корисна городина й садovina	IX
— Як треба відпочивати	XI
Д-р З. Ясінчук-Гріффо: Проблема обмеження родни	IV
Косметичний порадики	
О. Стадник: Плями на шкірі	VIII
— Про луску в волоссі	III
Є. Янківська: Як дбати про суху шкіру?	IV
— Дещо про парафінові маски	IV
— Як опалюватись	VI

ГОРОДИНЦТВО

А. Баранник: Невідома рослина	IV
Р. Коцик: Вічно зелені биллини	II
— Мох у травнику	IV
— Рудбекія	VI
Порадики: Дикий часник	
Земля для олеандра	I
Чому листки опадають?	II

Бузок і афр. фіялок	III
Чому туї не ростуть?	IV
Листя не розвивається	V
Трійливі кімнатні рослини	VI
Про фікуса й азалію	X
А. Вовк: Про назви рослин	VIII

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

М. Ганіна: Святочне печиво	III
— Готуємось до свят	XI
Є. Котис: Яловичина	VIII
Л. Мачук: Дещо про юшки	V
О. С.: Відновляємо мешкання	IV
А. Сивуляк: Таємниця шинки	II
— Вживаймо більше городини	VII
С. Стечишин: Передріздвяні готування	X
З. Терлецька: Дріб у літі	VI
— Телятина	IX
Тітка Марійка: Довкруги мішала	II
— Чи прати двічі	IV
О. Фацієвич: Сирники	IV

ПРИПИСИ

Городина

Баклажани смажені	VII
Броколі	VII
Терчанки з кабачків	VII
Фасолька зелена з беконом	VII
Яйця в помідорах	I

Закуски

Короп у маринаті	I
Омлет із шинкою	I
Шинка з майонезом	I
Яйця в помідорах	I

М'ясиво

Битки мінутні	X
Індичина, печена	VI
Курка, холодець	VI
Курка, потравка	VI
Печеня січена з курятини	VI
Печеня з яловичини	VIII
„Пілав“ із телячої ечені	IX
Полядвизця у сметановій підливі	VIII
Січеники з грибами	VIII
Телячий місток	IX
Теляча потравка	IX
Шинка	II

Печиво

Капуснячки скорі	XI
Маківник	XI
Медяник	X
Медяники	XI
Паска вибаглива	III
Паска звичайна	III
Пиріжки	X
Пиріжки з м'ясом	XI
Торт оріхово-маковий	X
Сирник український	IV
Сирник американський	IV

Риба

Короп у маринаті	I
------------------	---

Салати

Салата з баклажан	I
Салата з каусти	II
Салата з телятини	IX
Салата французька	I

Юшки

Борщ весняний	V
Борщ скорий	IX
Помідорова юшка	V
Юшка з ягід	V

Городничий порадики

АВОКАДО Й АЗАЛІЯ

1. Плекаю деревце авокадо, вже високе на півтори ярда. Має гарну корону, але листки спершу жовкнуть, тоді чорніють і відпадають. Яка на те рада? Чим годувати рослину, яку землю любити і як багато води потребує?

2. Як годувати азалію, щоб у хаті цвіла?

Читачка з Філядельфії

Авокадо потребує сильної і пропусальної землі. Листя жовкне з надмірного підливання або невідповідного дренажу вазонка. Потребує землі: 2 частини парникової, 1 частина городової, 1 частина торфу (піт-мос) і 2 частини піску. Улітку найкраще почувається в горді і тоді потребує багато води. Зимом підливаемо менш більш що два тижні. Земля у вазонку не сміє бути мокрою, лиш вогкою.

2. Азалія потребує землі, зложеної по рівній частині з перегнилого листя (найкраще дубового або букового), торфу (піт-мос) і гострого піску. Пересаджувати треба що 2—3 роки лиш весною. На спід дати добрий дрен, бо коли вода застоюється в вазонку, то нищить корінь. Літує азалія найкраще закопана в горді у пів-тіні, потребує тоді багато води. Принесена в жовтні до кімнати, потребує світлого місця, але не зносить прямого сонячного проміння і зміни місця. Найкраще почуває себе в холодній кімнаті 50—60 ст., теплішої не зносить. Земля у вазонку весь час мусить бути вогкою, а не мокрою.

Азалія — це рослина торфовищ і дуже вражлива на вапно. Тому підливаемо її дощівкою або водою, позбавленою вапна. Від належного підливання залежить її квітнення.

Якщо не маєте землі з листя, то мусите придбати її в городника, подаючи, що вона потрібна Вам для азалій.

Роман Коцик

- Ukrainian Woman -

EARTH AND HEAVEN

(Nebo i Zemlya)

Christmas Carol

Earth and heaven, earth and heaven

Unite in rejoicing

Men and angels, men and angels

The glad tidings voicing:

Refrain:

This is Christ's Birthday,

God incarnating,

Angels are singing,

Great King they're greeting,

Shepherds are kneeling,

Christ Child adoring —

Wonderwork revealing.

Bethlehem city, Bethlehem city

Holds great celebrations:

Born of a virgin, born of a virgin

Is the Savior of nations.

Refrain:

This is Christ's Birthday,

God incarnating,

Angels are singing,

Great Kings they're greeting,

Shepherds are kneeling,

Christ Child adoring —

Wonderwork revealing.

Translated from Ukrainian
by Tetiana Shevchuk

Christmass

Greetings

Christmas Traditions

No doubt some of our readers will say that this topic has just about been exhausted, for in the pre-Christmas season almost every Ukrainian newspaper carries numerous articles on this subject.

But we do not wish to speak about the spirit of Christmas Eve, the bright lights of the Christmas tree, or the beloved melodies of the age-old Christmas carols. We all know about these, for they are memories of childhood and traditions which we have carried over into our own adult lives.

Christmas Eve remains dear to us for it is primarily a family holiday. Guests are rarely invited to join in the traditional solemn ceremony unless they are travelers or persons who have no families of their own. No one should be alone on this most holy night of the year.

Christmas Eve does not begin with the first star to appear in the heavens, as is commonly believed. It begins with the carrying in of the wheat sheaf, the "diduch," which is the symbol of the clan. It is believed that the souls of the ancestors dwell in the wheat sheaf and that these souls visit their clan during Christmas. The "diduch" is placed in the place of honor under the holy icons where it remains until the New Year.

The head of the household and the eldest son are entrusted with the honor of bringing in the "diduch." They are met at the door by the mother and the younger children. This ceremony initiates Christmas Eve.

The traditional foods, greetings, and carols all give Christmas Eve its special significance. Conversation is hushed and there is no loud laughing for the souls of the ancestors are present.

The most important food at the Christmas Eve supper is "kutia" or "God's food." As each member of the family takes a spoonful of kutia, greetings are exchanged and predictions made as to the coming year's harvest. In some parts of Ukraine the members of the household share a piece of white bread spread with honey.

After supper, the children take some food to their grandparents or godparents. This, again, symbolizes the continuity of the clan. The children are received warmly and are given food to take back to their parents.

The first day of Christmas is shared with the family outside the members of the immediate household. Married sons and daughters visit their parents with their children. Happy conversations and the children's merry laughter ring through the house. Meat dishes are served, frequently accompanied by "something to take the chill out." Christmas carols are sung in unison and the general atmosphere is gay and happy.

The carolers make their rounds on the first day of Christmas. They carry the joyous message of Christ's birth outside their immediate households to the entire community.

Thus, from the initial observance of Christmas Eve within the family unit the joy of Christmas soon envelopes entire cities and villages. The beauty of the traditional Ukrainian Christmas is a source of much happiness to those who understand its symbolism and its strong ties with the world of our ancestors.

Report at the Annual Meeting of the National Council Of Women for 1966-67

By Stefania Pushkar, President

During this period I visited our Eastern Branches in the USA and stressed the most important activities in which our membership should participate.

First, our objective was to reach young mothers and gain their interest in our day-center programs.

Second, to determine the possibilities for the creation of new pre-school educational centers.

At present our branches conduct 18 day-centers for children from 3-5 years of age with an enrollment of approximately 600 children. Financially the centers are self-supporting,

Due to a great shortage of qualified teachers, we have organized a 6-month training course for young mothers.

We are continuing our program of coping with teenage problems, which we still consider as the most important for our families and our country. We consider it our obligation to give a helping hand to Ukrainian mothers in their endeavor to turn their children's activities into useful and creative areas.

Therefore we are trying to introduce into our program the following:

1. Organizing arts and crafts youth clubs for the development of young talents;

2. Sponsoring programs of young talents on regional and national levels;

3. Organizing folk dance classes for young children and social dancing for high school and college students;

4. Organizing book clubs for children — with libraries for their proper age groups. Children are accepting this idea very well and we now have 3 such clubs operating as pilot projects.

In the field of Welfare our most urgent problem is helping elderly women, who, due to the language barrier, need our aid and advice.

We have established social service committee which in a short time have shown us a real necessity for their existence. This past year our Philadelphia office handled 231 cases of real need, and our help was of tremendous value. We are organizing volunteer workers, which is quite a problem for us as 90% of our members are employed.

I am happy to report that our Ukrainian Folk Art Museum is expanding. We are receiving valuable objects of genuine folk art from our members and we now occupy the entire 4th floor of the Ukrainian Institute of America at 2 East 79th Street. You are all cordially invited to visit our Museum.

We were most happy to cooperate with NCW-US in welcoming Senora De Russi of Colombia who came to Philadelphia to become acquainted with the American school system and also became interested in the Ukrainian private schools. Our board members in Philadelphia were glad to share information with her about our organization.

We now stand on the threshold of an outstanding event which is to take place in NYC in November 1967, to commemorate the 50th anniversary of the Ukrainian National Revolution which culminated in the creation of the Ukrainian National Republic and the unification of all the Ukrainian lands previously partitioned among several countries. It was also in 1917 that the Ukrainian Constitution granted equal rights to Ukrainian women, and so this year we also celebrate the 50th anniversary of Equal Rights for Ukrainian Women.

New York City was the site of the World Congress of Free Ukrainians which was attended by Ukrainian delegates from 22

countries of the free world who spoke for the Ukrainians enslaved under Communism. Ukrainian women had their own day on November 15 at the Statler Hilton Hotel and delegates from 10 countries including Australia took part. Following the study sessions, a cultural program was presented in which our younger talents participated. Also on Saturday November 18 a giant music and dance festival took place in Madison Square Garden.

These are some of the main points of our program, and we are glad to report that our organization is growing. On November 1st we will announce the formation of our 95th branch.

In closing I wish to express our deepest appreciation for the opportunity to cooperate with NCW-US in its far-sighted programs which stimulate and guide us in meeting the urgent problems of our times.

REPORT OF UNWLA BRANCH 58

The Olena Teliha UNWLA Branch 58 started the fall season with September meeting at which the members decided on an art project for the "Old World Market" which was held on November 16-19 at the International Institute. The club members spent many busy, happy hours making poppies and other Ukrainian field flowers from crepe paper and tissue. The "Old World Market" is an international fair which is held annually. It features Nationality Booths, native food dishes and hand-made objects, and ethnic musical programs. It is gay and educational and is enjoyed by people from different walks of life and all age groups.

The Chapter's 20th Anniver-

WHAT IS HAPPENING AT UNWLA?

Twelve new UNWLA Branches were founded since the XIV Convention in November 1965. All regions report increases in membership. Among the new Branches are two English-speaking ones: Branch 32 in Newark, N. J. (Mrs. Dorothy Lozowy, pres.) and Branch 80 in Warren, Mich. (Mrs. Louise Saks, pres.).

Branch 64 in New York presented an Exhibition of Children's Creativity which was held from September 30 to October 14. It featured paintings, collages, clay objects, ceramics, and embroidery. Some really talented young artists were discovered among the youngsters.

The Chicago Branches have acquired their own clubhouse. It is located in the Security Savings Company at 936 Western Avenue. A large number of guests attended the opening of the new clubhouse on September 17.

UNWLA Branch 57 in Utica, N. Y. sponsored a course in Easter egg decorating. At the conclusion of the course a competition was held for the prettiest egg. The first prize was awarded to 7-year old Kathy Lyktej. Bohdan Koshykar won in the youth division, and Mrs. Jan Lyktej, Kathy's mother, won in the adult division.

sary Dinner will be held in December. We are proud of the fact that we have among us five of the original charter members: Ann Sedorak, Helen Sedorak, Nell Sosnowsky, Kay Risko, and Rose Slupecki.

In January we will have our Installation Tea at which the following newly-elected officers will be installed: Jenny Materyn, President; Julia Stoyko, Vice President; Nellie Martyn, Treasurer; Joan Gardy, Rec. Sec'y; Ann Zablocky, Corr. Sec'y; Jean FitzSimmons, Historian.

Olga Hubchik
Vice President

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1967

A REMARKABLE JUBILEE

In No. 7, '67 of "Our Life" we have marked the Jubilee of a remarkable Ukrainian woman — Dr. Sophia Parfanowych of Detroit, Mich. — civic leader, writer, and physician, who is well-known and respected not only in her local community, but in Ukrainian communities throughout the Free World.

We, as UNWLA members, are appreciative of yet another aspect of her many-faceted interests, for Dr. Parfanowych is an active member of the UNWLA. She joined the Ukrainian women's organization in Lviv, in 1926, and from that moment has served Ukrainian womanhood with her professional ability and her pen as well. Upon immigration to the U. S. in 1949, her first civic contact — outside the Ukrainian Medical Association — was the UNWLA.

Much can be said about her literary work. She first began writing in the 1930's — mostly short sketches about the sufferings of "everyday people." In 1939 she published a collection of these sketches entitled "Value of Life," in which she described her observations among her patients. She also wrote an account of her travels entitled "At the Crossroads," and then turned her attention almost entirely to animal stories. She wrote about a cat in "Loyal Friend," and about a memorable dog in "That Is How He Was." In "I Love the Blairs" she described the animals of the American Midwest. Most recently, Sophia Parfanowych has turned her attention to her car, describing her car trips in "Carry and I", excerpts from which have already been printed in an English translation in our magazine.

In this brief sketch of this truly remarkable woman, we have, hopefully, familiarized our readers somewhat with her life and work. In future issues of "Our Life," we will reprint in English translation excerpts from writings. For Dr. Parfanowych, in addition to her creative

Mrs. Sofia Parfanowych, M.D.

work, is keenly aware of the need for good English-language translations of Ukrainian authors. In 1966 WFUWO initiated the first of a series of literature in translation competitions financed by Sophia Parfanowych to encourage young bi-lingual translators to try their hand at the translation of Ukrainian writings into English.

NEW SCHOOL OF UKRAINIAN DANCE

Ballerina Nina Sulyma is conducting two Ukrainian dance schools in New York City and Bridgeport, Conn.

For a better understanding of dance, the ballerina prepared a special booklet which was made available to all students. The booklet explains all the basic dance steps and describes in detail the four most popular Ukrainian folk dances — the hopak, metelycia, kolomyjka, and hahilky. A special record featuring 12 Ukrainian dances is also available.

OUR LIFE
Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

НАШИМ МАЛЯТАМ

Олена Цегельська

Несподіваний гість

Таня наймолодша в родині, але яка жвава, яка помічниця мамі! Го-го! Вона ж одинока сестричка між старшими братами. От, сьогодні, на Свят-Вечір вона все дістає доручення від мами, наприклад — виглядати першої зірки на небі. Таня розхухала одну замерзлу шибку. І ледве вспіла повідомити маму про появу зірки, коли пролунав наказ:

— Таню, накривай до столу, до Святої Вечері! А не забудь покласти під скатерку в'язки сіна, що її татко приготував. Скатерть візьмеш вишивану, що вже там приготована. Також, як каже звичай, поклади на всіх чотирьох рогах стола по зубчику часнику під скатерку. Це на те, щоб ми були здорові, як цей часничок.

— Добре, мамо, вже знаю все! І вже побігла до їдальні. Тут скоро виконала доручення, бо все було задалегідь приготоване.

— А ще що, мамо? — спитала.

А мама чомусь задумалась і не скоро відповіла.

— Гм, — і ще поклади одне накриття по моїй правій стороні!

— Чому, мамо? Чи буде в нас якийсь гість? — здивовано запитала Таня.

— Ні, не буде в нас гостей сьогодні. Свята Вечеря, Таню, це свято кожної родини і вона створюється бути разом. Хіба, щоб був хтось бездомний чи в дорозі, тоді й його запрошують, щоб був у родинному крузі. Але ти знаєш, ми сподівалися твого найстаршого брата Петруся, що там воює в далекій країні, за морем. Він ранений, лежить у шпиталі і здавалось, що на Різдво зможе прийти. Та тиждень тому ми одержали листа, що він уже видужує, але це далека дорога й лікар йому ще не дозволив їхати. Тому накрій, донечко і для нього, нехай нам здається, що він із нами.

І от Таня знов у їдальні. Задумалась — де мало б бути це накриття. Мама казала — по правій стороні. Стала на мамине крісло і помахала правою рукою.

— Ага, це буде тут. І поклада ще одно накриття.

За хвилину вже ціла сім'я зібралась докруги святочного стола. Батько й мати почали ділитись проскуркою, помашеною медом. Мама взяла кусник, поцілувала і поклала на тарілку свого сина Петра.

А тут ледве всі піднялися до молитви, коли залунав дзвінок при вході. Таня, як наймолодша, побігла до вхідних дверей, до своєї розхуханої шибки, але дверей не відчинила.

— Мамо, — кликнула задихана, — це якийсь старий із бородою при палиці...“

— Не може бути? — здивувалась мама. — Та це ж... — і побігла до дверей, а за нею й інші та миттю окружили і стали обіймати несподіваного гостя, сина і брата Петра. Показалось, що це дійсно був він. Але який змарнілий, небритий, якийсь цілий немов у пилюці!

— В останньому моменті лікар дозволив мені їхати разом із іншим товаришем. Він у нашому місті відлучився, бо вже був певен, що я сам доїду. А я не мав часу поголитись та в старому однострою прибув отак, щоб вас із Свят-Вечором поздоровити.

— Петре, Петруню, які ми раді — всі вигукували на перемену. А мама лиш мовчки обіймала і цілувала його.

Петро попросив, що перед вечерою хоче помитись після дороги. А татко: — Я тобі, Петре, допоможу!

Обидва попрямували до лазнички. Мама подала їм чисте білля і домашній халат Петра, Таня домашні капці. Петро скинув із

себе однострій і лишив на порозі. А тут хлопці стали його розглядати.

— Ти бачиш, який цей однострій знищений? — сказав брат Орест до Юрка. — Напевно Петро мав його на собі цілий час! Це не жарт так воювати!

— А це що таке? — спитав Юрко, показуючи на груди.

— Це медалі! Ця темна, бронзова — це нагорода за якийсь подвиг, а та блискуча срібна за якусь більшу заслугу. Недаром наш брат ранений...

— А звідкіля ти про це так добре знаєш?

— Як то звідки? Мені про те розказували у школі. О, як я виросту, то також піду воювати за волю України.

Так вони гуторили, а мама тим часом засувала до гарячої печі страви, щоб не захололи. А Таня пальчиком витирала зі слоїка останки меду, що його домішали до кулі.

Коли нарешті Петро вийшов із лазнички, відсвіжений, перебранний, ну, не той самий, вхопив Таню на руки і сказав:

— Ну, де ж той старий із бородою? Пізнаєш брата?

— О, мій братіку, Петрусю! — засоромилась Таня. — Як я тебе не впізнала!

Коли всі знов згромадились біля стола, Петро побачив на своєму тарелі просфору і сказав:

— О, матуся не забула про просфору для мене! Встав і підійшов до батьків:

— Віншую вам, мої дорогі, і вам, мої браття і тобі, сестричко з тим Різдвом Христовим і бажаю щастя, здоров'я і многих літ! Дай нам Боже, дочекати від Нового Року до Богоявлення, від Богоявлення до Воскресення, рік на рік, доки нам Господь призначив вік.

Всі були дуже зворушені, а мама Таня мало не плакала — ах, бо як це вона не впізнала свого найстаршого брата! А по вечері всі разом заколядували.

Олесин лист

Олеся встає раненько, коли всі ще сплять. Давніше вона бігала, кричала і будила всіх у хаті — маму, тата і братчика Богданка. Вони нарікали, бо хотіли ще годинку поспати. Пізніше вже й сварили. Дівчинка вставала часом із сонечком та пташками, а старшим треба було відпочати — заки підуть до праці, чи до школи.

— Олесю, — казав Богданко, — ти ходиш до садочка тільки в суботу і можеш відпочивати кож-

ного дня. Рано бався тихенько і нас не буди!

— Вона може також співати — додав тато, — нам буде приємно будитись, коли почуємо гарний голосочок Олесі.

І дійсно. Олеся рано трошки поспівала, а тоді вже допомагала мамі робити сніданок і порядкувати в хаті. Тато пішов до праці, а Богдан до школи. Пізніше мама читала їй казочку, а тоді дівчинка бавилася, а мама писала листа.

— Нині я пишу до тети в Австралії — пояснювала доні. — Ми приїхали з України сюди до Америки, а тета і вуйко замешкали в Австралії. Мама також колись була малою дівчинкою і жила в Україні, а пізніше ціла родина роз'їхалась до різних країн. Богданко вміє показати на мапі, де живуть усі тітки та вуйки.

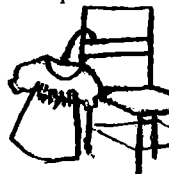
Олесі найбільше цікаві ті, що живуть в Австралії. Про них усе розпитує, пересилає привіт тіточній сестричці, Христі. Одного дня Олесі забажалося теж написати листа, так як мама. Попросила паперу, принесла свої олівчики та крейди, поставила подушку на крісло і вже замахнулась... Та забула одне — вона ж ще не вміє писати так, як мама. Знає лиш о та і, а це трошки замало. Дуже їй сумно стало і дівчинка стала плакати. Прибігла мама, розпитала, що сталося, обтерла слізки і потішила.

— Знаєш що, Олесю, тіточній сестричці Христі тяжко було б читати такого довгого листа, як пишуть старші. Вона ходить до першої класи, читати й писати уміє лиш трошки. Але напевне втішиться, коли ти їй листа нарисуєш!

О, то чудово! Олеся вміє гарно рисувати. Наперед нарисувала себе, дівчинку з кісками. Потім хатку і дерева. Вони без листочків бо наближається зима. Пробувала рисувати песика сусідів, але то тяжко, бо він все скаче. Краще нарисує свою

кицю, що все дрімає і не хоче бавитися. На кріслі но-

ва суконочка, приготована на завтра до садочку, а на вікні квіти, які щодня підливає ко-

новочкою. Вже Олесі тяжко сидіти, трошки болять пальчики. Нарисувала ще свою ручку — так помахає Христі па, па!

Мама вложила Олесиноного листа до коверти, наліпила значок,

а тоді одягнулися і пішли вкинути до поштової скринки.

Тепер Олеся як рано збудиться, то бавиться тихенько і співає, але має теж нове зайняття — виглядає листоношу, коли то він принесе відповідь з далекої Австралії від Христі.

ГНОМИКИ-МУЗИКИ

(Казочка перед сном)

В кожному домі під вікном
Десь живе у нірці гном.
Чи один, чи може й сто —
Ще не бачив їх ніхто.

Люди кажуть: кожний гном
Має шапочку з пером,
Личко із горішка
Ще й тоненькі ніжки.

Хоч малі вони, малі —
Та завзяті скрипалі:
Кожний вечір перед сном
Грають дітям під вікном.

Грають-грають для малять:
Для дітей і зайченят,
Для жучків і їжачків,
Для найменших малючків.

Наші гномики улад
Грають-грають для малят:
Хто у ліжечко вже ліг —
Може ще й почує їх?..

Леонід Полтава

Замовляйте збірнички
ЗОЛОТЕ ПАВУТИННЯ
СРІБНА ЗІРКА
СНІГОВА БАБА
СНІЖИНКИ
Впорядкувала М. Юркевич
— Ціна 50 ц. —
Замовляти в Централі СУА

ЯЛИНОЧКА

Ялиночко зелена,
ти як прийшла до мене?
Придбала сама?
Лишайся в нашій хаті,
грій віти волохаті,
бо за вікном зима.

Святкуй разом із нами.
Бальонами й зірками
тебе приберемо.
Почепимо синичку
і білку невеличку,
горішка їй дамо.

Жива пустунка білка
Дивитиметься з гілки
до нас крізь шибку-скло,
як будемо ми грати
і колядки співати,
щоб радісно було.

Л. Гадай.

Вісті з Централі

Постановою Гол. Управи СУА з дня 8. жовтня 1967 р. XV. Конвенція СУА відбудеться в днях 5.—7. липня 1968 р. у Шикаго. В тій цілі створився у Шикаго Конвенційний Комітет, склад якого буде незабаром поданий до відома. Окружні Ради і Відділи СУА прохаємо достосуватись у своїй праці до речення Конвенції.

Грудень — це місяць дитячої книжки на терені СУА. Щоб її належно поширити, вступаємо у співпрацю з Двомісячником Дитячої Книжки Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. Старанємось підтримати цю кампанію та й при підготові дарунків на св. Миколая й ялинку ставимо дитячу книжку на перше місце.

1 Відділ СУА повідомив нас про засновання Дитячої Світлички при школі українознавства в Асторії. Світличку провадить п-ні Наталія Хоманчук, культ.-освітня референтка Окр. Ради СУА. До Світлички записалось 17 дітей. Це є єдина Дитяча Світличка в окрузі Нью Йорку. 1 Відділ СУА вітаємо з таким успіхом, а п-ні Хоманчук бажаємо сил у дальшій праці!

Ще не всі Відділи зложили свою пожертву до Музейного Фонду. А Музей Нар. Творчости СУА в Нью Йорку став поважною станицею української культури. Його утримання і покращання вимагає всіх наших сил. Тому кожен Відділ СУА повинен зложити свій даток на ту ціль.

Відділи СУА одержали виказки своїх оплат. Прохаємо влатити належність за біжучий рік. Перед нами XV. Конвенція СУА, яка вимагатиме всіх наших сил. Тому радимо вже тепер впорядкувати засоби Відділу так, щоб можна було в цій Конвенції взяти участь.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Ольги Пригоди, дочки нашої членки п-ні Катерини Дубас і сестри нашої членки п-ні Анни Дубас, активної в громадському житті, складаємо 5 дол. на Фонд „Мати й Дитина“.

Управа 28 Відділу СУА у Ньюарку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Теклі Голуб, матері нашої довголітньої голови п-ні Ангелини Банах, складаємо 5 дол. на Виховний Фонд СУА.

Членки 41 Відділу СУА у Філядельфії

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Мудрак складаємо 10 доларів на Музей Нар. Мистецтва СУА в Нью Йорку, а її дочці й нашій довголітній членці п-ні Марії Карпевич висловлюємо наше шире співчуття.

Управа 64 Відділу СУА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Фацієвич, голови Гуртка Книголюбів, складаємо 12 дол. на вбогих сиріт у Бразилії

Членки Гуртка Книголюбів у Філядельфії

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Ольги Фацієвич, незабутньої голови Гуртка Книголюбів у Філядельфії, складаю 5 дол. на фонд Мати й Дитина

Лідія Бурачинська, Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Леополька Левчука складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж. і всій родині висловлюю шире співчуття.

Іванна Бенцаль, Нью Йорк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Фацієвич складають 10 дол. для вбогих дітей у Бразилії

Марта і Ярослав Сидорі сестрінка з чоловіком

В ПАМ'ЯТЬ четвертої річниці смерті нашої дорогої матусі бл. п. Марії Рак складаємо 10 дол. на передплату для бабусі

Віра Бручковська
Надія Антонішин

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

ДЛЯ МУЗЕЮ НАР. ТВОРЧОСТИ СУА

Знов наспів цілий ряд цінних вишивок і тканин. Наш Музей збагачується в експонати, що зроблять із нього великий осередок нашої народної культури.

Прибула ціла збірка народних виробів з осередків українського поселення в Боснії. Це є червона скатертина „парток“, і дві такі ж самі білі, ткані в смуги. Три рушники з полотна і частина пішви на перину, все ткане в смуги. Дуже стара червона скатерка, підтичка з білого полотна, звичайний білий рушник для щоденного вжитку.

Цю збірку роздобула і переслала нам п-ні Оксана Дучимінська з Мюнхену.

Частину поліської спідниці, ткану у різнокольоровий взір та взористу долішню частину рукавів із Підляшшя пожертвувала п-ні Марія Дашо з Філядельфії. Речі наспіли з тих околиць України.

Верету з Волині, ткану у чорні та фіолетні смуги й серветку, виконану полтавським настилуванням, пожертвувала п-ні Стефанія Савицька-Матчак із Філядельфії.

Широ дякуємо за ці пожертви!

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті „Український Тиждень на ЕКСПО“ з вересня 1967 пропущено через недогляд згадку, що до Ділового Комітету підготовки Українського Тижня належали, окрім вичислених у статті жіночих організацій, також Об'єднання Жінок Ліги Визволення України і Жіноча Ланка при Осередку СУМ у Монреалі. Ці обидві організації були господарями програми: ввечері першого дня ОЖ ЛВУ, а ввечері другого дня Жіноча Ланка СУМ. За недогляд перепрошуємо.

ПОЖЕРТВА

З нагоди посвячення пам'ятника на могилі бл. п. Володимира Дорошенка, директора бібліотеки НТШ у Львові, що відбулося 7. травня ц. р. на цвинтарі в Бавнд Бруку, складаю 10 дол. на Осередок НТШ у Сарселі.

Лідія Калашнюк, Кемден

Г Р О М А Д Я Н К А

з 1946—1950 рр.

5 чисел коштують 1 дол.
Замовляти в Централі СУА.

РІЧНІ ЗБОРИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ

(Докінчення)

Суспільна Опіка. Ця ділянка не мала належного проводу, бо референтка на початку каденції уступила. Натомість Бюро Сусп. Опіки, що його відкрив у Філадельфії ЗУАДКомітет під керівництвом п-ні Олени Лотоцької, почесної голови СУА, показало нам шлях. Є велика потреба в суспільному порадицтві. Для цього потрібна фахова сила, що скеровувала б потребуючих до відповідних американських установ і допомогла б їм там. У кожному нашому осередку може таке Бюро постати з допомогою всіх наших організацій, що займаються сусп. опікою. Завданням СУА було б творити при Бюрі Гурток Лобровільної Жіночої Помочі, що виконував би допоміжну службу при Бюрі Сусп. Опіки (пп. О. Лотоцька, І. Падох, І. Бенцаль, Рожанковська, Шандра).

Обговорено також діяння Фонду Пятсот, що допомагає поворотцям із заслання.

Постанова відкриття Дому для Старших відсунена тому, що у Філадельфії такий дім закупив ЗУАДКомітет і таку оселю буде тепер укр. катол. дієцезія. Цю можливість тепер бере до уваги Окружна Рада СУА в Дітройті, яка збрала вже поважний будівельний фонд (д-р Єржківська, С. Пушкар, Вокер, Рожанковська).

Зв'язки. Головна увага була присвячена взаєминам із Ген. Федера-

цією Жін. Клубів. Устійнено, що представництво в місцевих Федерациях повинно бути одне. Там, де вже є закріплені Окружні Ради, вони повинні залишитись. А де є відповідні Відділи, особливо англомовні, то треба їх до того уповажнити. Однак кожне представництво повинно йти в порозумінні з Окр. Радою (пп. Дяченко, Пушкар, Душник, Вокер).

Окрім того обговорено інші контакти, що насуваються. Це є наша участь у Музею Іміграції, що засновується у стіп Статуї Свободи. Слід відгукнутись на запроєктований День Жалоби 5. листопада ц. р., що проводить організація „Сітізенс фор Фрідом“. У теперішній акції перевірки ситуації негрів можуть скористати і національні меншини, коли подбають про перевірку шкільних підручників (пп. Душник, Вокер, Пушкар).

Пресова ділянка. Пововно стверджено, що про наші досяги і нашу проблематику замало пишеться в пресі. Не маємо вправних дописувачок, що хотіли б займатися тим. Тому необхідно влаштувати пресові семінари, які вишколювали б пресові сили (пп. Бурачинська, Пушкар, Вокер).

Багато побажань висловлено до журналу Наше Життя. Це були: 1. Осяги округи слід обговорити в редакційних статтях, а не в звідомленнях (п-ні Шандра). 2. Впровадити колумну голови, де вона висловлювалася б до біжучих подій (п-ні Вокер). 3. Для звітів Окружних Рад і Відділів встановити певну черговість (п-ні Шандра). 4. Англомовні сторінки довести до того самого розміру, що перед тим (п-ні Вокер).

Окремо обговорено бюлетені, що їх повинні видавати Окр. Ради (п-ні Дяченко).

Господарські справи. Увагу для цієї ділянки виявлено постановою видання куховарської книжки. Та окрім того референтура повинна поширити господарські покази, що дуже зацікавляють членство. Їх треба спрямувати також на дівчат-підлітків, що хотіли б навчитися варити. Це може нам також скріпити контакт із молоддю (пп. д-р Єржківська, Пушкар, Бенцаль).

Окрім того редакція Н. Ж. розпо-

чала Конкурс Сучасного Припису. Побажано було б, щоб ця референтура спільно з референтурою нар. мистецтва випрацювала зразки влаштування українського мешкання (пп. Пушкар, Душник).

Фінанси. Фінансовий звіт відчитала п-ні Анна Сивуляк, касієрка. Аналізу поодиноких рахунків провела голова п-ні Пушкар. Присутні висловлювали свої запитання чи завваги, що торкались поодиноких рахунків. Фонд Зв'язків і Репрезентації не покриває потреб, пов'язаних із зв'язками і тому його треба більше пропагувати (п-ні Падох). Стипендійний Фонд треба сполучити в один і привернути йому давніше призначення — стипендії для дівчат, що мають успіх у студіях (п-ні Вокер). Збірку на видання „Хронологія життя і творчости Лесі Українки“ треба продовжувати і Відділам про те пригадати (п-ні Чапленко). Журналові Наше Життя бракує оголошень, їх повинні придбати Відділи (п-ні Рожанковська).

Слідував звіт Контр. Комісії, яка у складі голови п-ні К. Пелешок і членів пп. Іванни Бенцаль, Ольги Мусаковської і Марії Баб'як перевірила книги Централі та знайшла все в найкращому порядку. Контр. Комісія зайняла своє становище до певних фінансових справ, що й висловила в звіті. На кінці зложила подяку Екзекутиві за справне ведення своїх завдань.

Слово забрала голова п-ні Пушкар, висуваючи питання про те, де повинна відбутись чергова XV. Конвенція СУА. Більшість голосів ухвалено провести її в Шیکاго.

Слідувала обширна інформація про Жіночу Сесію Світового Конгресу Вільних Українців, яку уділила п-ні Пушкар. Її скликала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), звертаючись до всього українського жіноцтва у вільному світі. На нас, як мешканках цієї країни, тяжить обов'язок допомогти її якнайкраще провести.

Цим закінчились дводенні наради Гол. Управи СУА. Приміщенням і харчуванням усіх членок зайнялась Окр. Рада СУА. Господарські референтки Окр. Ради пп. Вероніка Гречулевич, Леонтина Петрович і Пелагія Мали-

ЗАМІСТЬ ПОДЯКИ

Замість подяки нашим дорогим членкам 56 Відділу СУА, що відвідали мене під час недуги в шпиталі, складаю 5 дол. на Фонд „Мати й Дитина“.

Ірина Грушкевич, Дітройт

ЩЕДРА ПОЖЕРТВА

З нагоди несподіванки в день уродин п-ні Пелагії Кучкуди, що її влаштували свояки, вона пожертвувала 150 дол. на такі цілі: На Світовий Конгрес Вільних Українців 50 дол., на укр. катол. школу ім. св. Івана Хрестителя в Ньюарку 50 дол., на пресовий фонд Нашого Життя 50 дол. Це гарний доказ громадської готовости й сердечної жертвенности. Щире Спасибі!

новська вложили багато праці в це діло. Але найбільша подяка належить п-ні Олені Слюзар, яка з доброї волі погодилась наглядати за виданням обідів і вечері та збагатила стравоспис своїми вкладками.

Уконституувалась також Номін. Комісія і відбула своє перше засідання під головуванням п-ні Катрі Пелешок, голови Контр. Комісії.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Звіт із Програмової Конференції Окружної Ради СУА

Дата: 13. травня 1967.

Конференцію підготували: п-ні Л. Колодчин, організаційна референтка, п-ні О. Омецінська, культ.-освітня реф., п-ні Р. Дигдало, виховна реф.

До участі запрошено Управи всіх Відділів Округи.

Ціль конференції: Подати напрямні, як плянувати і переводити у Відділах програми таких референтур, як: організаційна, культ.-освітня й виховна.

Завдання: Подати присутнім інформації, де діставати і як використовувати дешеві і дарові інформаційні матеріали, як: книжки, фільми, фільмові стрічки й ін. Де можна діставати доповідачів на різні суспільні чи господарські теми.

Переведення: Усі три референтки подали в коротеньких вказівках, що мають робити Відділи для успішного переведення програми.

а) Організаційна референтка стверджує, що членство не тільки треба приєднувати, але відповідно підготовленими програмами його зацікавити й активізувати.

б) Культ.-освітня: Пізнавати й поширювати українську культуру серед своїх і чужих. Зокрема плекати її в своїй хаті.

в) Усвідомити членство та Управи Відділів, що праця членки над собою і праця Відділу над поглибленням знання членки є дуже важливою ділянкою в програмі СУА. Краще поінформована членка є кращою матір'ю, дружиною і суспільною одиницею. (Кому більше дано, цей може більше дати!).

Матеріали:

а) Подано джерела, де в Дітройті можна роздобути дарові фільми, показ хатніх декорацій, чи підготовлені добірних страв у короткому часі і т. п.

б) Подано список книжок (бібліографію) на виховні теми.

в) Висвітлено фільм, як практичне застосування одного з можливих засобів: „Перебільшене почуття страху в дитини і як його трактувати“.

Висновки: Програми сходин чи імпрез Відділів, попри свій ідейний зміст, мусять бути достосовані до нашого часу, бути інформативні своїм характером та достосовані до зацікавлень членства. Програма праці СУА є така різноманітна, що при найрізноманітніших зацікавленнях можна щось цікавого для себе знайти. Тільки Управи Відділів несуть перед членством відповідальність за плановість і якість своєї програми.

Рома Дигдало, виховна реф.
Окр. Ради СУА в Дітройті

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Вечір Жіночого Пера

Дня 30. вересня 1967 р. відбувся Вечір Жіночого Пера, з'організований Рочестерською Окр. Радою СУА. На залі було виставлено твори наших жінок-письменниць на еміграції.

Голова Окружної Ради п-ні Когуляк відкрила Вечір і представила нам письменницю Дарію Ярославську, яка була така ласкава, що завітала до нас, та привітала присутніх.

Виступ був попереджений гарно опрацьованим рефератом п-ні Ярослави Томич — „Сучасні українські письменниці“, де включено короткий огляд творчості присутньої п-ні Ярославської. Тому, що доповідниця не могла прибути, його прочитала д-р Є. Єржківська.

У своєму виступі письменниця Д. Ярославська прочитала такі твори:

1. „Україна“ — з циклу римованих дефініцій „Кредо“, що характеризує нашу землю і людину з її духовним світом.

2. „Прапор“ — етюд, у якому підкреслена ідея віддавати честь своєму прапорові, не лиш коли він високо майорить на щоглі, а й той, як він перебуває в стані упадку. В цьому творі письменниця тонко підмітила драматизм моменту, коли ворог із завзяттям вибирається на вежу, щоб скинути прапор, а населення, пригноблене ворожою навалою, спроможне лише потай, з-поза завісок, спостерігати цей акт глуму. Лиш бездомний хлопчина, в якого душа незіпсута людською нещирістю, відчув зневагу

святині народу, — підхопив скинутий прапор і зник із ним.

3. „Рибалка“ — етюд, у якому письменниця вдало підмітила трагедію наших людей, що з країни „ланів широкополіх і тихих верб та мелодійної пісні“ попали в країну руху й гамору безчисленних авт, голосних сирен, гуркоту підземок і радіо з їх голосною, строкатою музикою.

І остання точка: „Поет“ — також із циклу римованих дефініцій „Кредо“, в якому висловлено погляд на поета, що він мусить відважно творити згідно зі своїм почуттям і бути „в'язнем своїх власних мрій“, без огляду на хвалюбу чи докори.

„Бо для рідного народу
Лицар ти! І ти слуга!“

Письменниця в цих чотирьох коротких літературних зразках показала нам глибину її творчості, в якій тонко подає характерні прояви сучасного життя та власні почуття. Мусимо ще відмітити чистоту і володіння нашою мелодійною літературною мовою. Вона зачарувала слухачів умінням просто без патосу, але виразно передавати свої твори і присутні, з небувалою увагою прослухали її виступ.

Голова місцевого Відділу СУА п-ні Ярослава Гудзяк із подякою піднесла письменниці китицю троянд. Так закінчилася ця приємна для душі імпреза!

Присутні з великим зацікавленням розглядали виставлені твори. Майже всі книжки, привезені письменницею, були розкуплені.

На жаль, кількісно ми не дописали, як це тепер увійшло в нашу звичку. Бо безплянність наших імпрез і засідань — відірвала можливу присутність зацікавлених. А також загальне збайдужіння до всього, що не приносить долара, вплинуло на зменшення присутніх.

Після закінчення виступу, письменницю п-ні Дарію Ярославську з чоловіком вітала в своєму гостинному домі голова п-ні Ярослава Гудзяк, разом із запрошеними гістьми.

Д-р Є. Єржківська

Прийдіть на імпрезу найближчого Відділу СУА! Пізнаєте громадську готовість нашого жіноцтва й відчуєте теплу, товариську атмосферу.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

ДВАДЦЯТЬ ЛІТ ПРАЦІ

20 Відділові СУА ім. Олени Теліги у Філядельфії завершилось 20 літ. Скерсо пробігли ці роки, міняючи обличчя Відділу і склад його членів. Не маємо тут змоги подати подрібної історії цих років. Але хоч у загальних зарисах згадаємо цю громадську дорогу та подамо світліну кожної з членок Відділу.

Перші заг. збори Відділу відбулись 16. листопада 1947 р. Зійшлося 10 молодих жінок, що вже були народжені в Америці, але виростили в рідному краю. Першою головою обрано п-ні Стефанію Терлецьку, потім Відділ очолювала аж до 1954 р. п-ні Катерина Ярош. Даліше провадили Відділ

П-ні Михайлина Чайковська, почесна голова 20 Відділу СУА
Mrs. Michalina Chukovska, Honorary President of UNWLA Branch 20 in Philadelphia, Pa.

п. Олена Коломінська-Сердюк, Лідія Дяченко, Євгенія Новаківська, Михайлина Чайковська (1958—1964), Вероніка Цегельська, а від 1966 р. Лідія Дяченко.

У Відділі діяли всі референтури. В перших роках при Відділі зав'язався драм. гурток і молоді членки з хистом і замидуванням ставили різні побутові п'єси. Їх режисером була п-ні Олена Лотоцька. З приїздом нової еміграції, коли прибув український театр, ця діяльність занепадала. Зате почали розвиватись інші ділянки праці. На сходинах Відділу введено читання доповідей на різні теми, як також помітичний огляд. Для плекання традиції Відділ впровадив спільний Шедрий Вечір, що став популярним у Філядельфії. Спеціальністю Відділу стали покази моди, що стягають зацікавлену жіночу публіку. Тепер започатковано регіональні вечори і першим відбувся Гуцульський Вечір.

Ділянка сусп. опіки також була оживлена. Відділ допоміг спроваджувати скитальців, опікувався дитячим садком у Новому Ульмі, від 1963 р. висилає постійну пожертву на Осередок НТШ у Сарселі, а цього року вислав двох хлопців на літню оселю.

Виховна праця Відділу виявилась влаштуванням Градуаційних Зустрічей, що їх перебрала потім Окр. Рада СУА. Зроблено успішну спробу влаштувати пікнік для дітей.

На протязі 20 літ змінилось не лиш членство, але й осідок Відділу. Коли давніш Відділ сховався в будинку Централі на долинні міста, то з перенесенням більшості членок на північ — сходини Відділу теж там відбуваються.

Бл. п. Ольга Фацієвич, голова Контр. Комісії 20 Відділу СУА і голова Гуртка Книголюбів при Окр. Раді СУА у Філядельфії

The late Olga Facievych, President of the Audit Committee of the UNWLA Branch 20 and the UNWLA Book Club in Philadelphia, Pa.

Тридцятьвісім членок, що тепер їх об'єднує Відділ, прив'язані до нього щирим почуванням. Спільна ціль, спільна праця, об'єднали їх в одну велику родину. Відділ буде й надалі працювати для української культури, дбати про дітвору й молодь, допомагати потребуючим та ширити правду про Україну. Щастя йому, Боже, у дальшій праці!

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

Марія Кочерган
секретарка

Оксана Артимішин

Юлія Сось

Марія Дашо

Надія Іщук

Софія Прасіцька

Лідія Дяченко, голова

Євгенія Новаківська,
містоголова

Марія Романенчук

Марія Синейко,
скарбничка

Володимира Ценко

Ірина Пеленська,
прес. реф.

Марія Харина,
орг. реф.

Вероніка Цегельська,
вих. реф.

Параскевія Літинська
імпр. реф.

Марія Сохацька,
госп. реф.

Софія Герасимович

д-р Наталія Пазуняк

Оксана Генгало

Ірина Качанівська

Members of UNWLA Branch 20-n Philadelphia, Pa. on the occasion of the 20th anniversary of their Branch

Марія Варвара

Ярослава Швець

Розалія Когут

Клявдія Гош

Марія Лупань

Ольга Карван

Зоя Маркович

Теодосія Гаврилів

Марія Галич

БІНГЕМТОН, Н. Й.

Річні збори 9 Відділу СУА

Дата: 15. жовтня 1967.

Збори відкрила голова п-ні М. При-тула молитвою та привітала голову Окр. Ради п-ні Марію Когутяк.

Президія: п-ні Марія Когутяк, го-лова, п-і Стефанія Євчук, секретарка.

Протокол з останніх річних зборів відчитала п-ні Меланія Кокорудз.

Звіти Управи зложили п-ні Меланія Кокорудз, секретарка і п-ні Ольга Войтів, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує 18 членок, з того 2 виїхали на студії, отже є 16 членок. Управа відбула 11 ширших сходин, на яких підготовлю-вано й вирішувано біжучі справи. Відділ тісно співпрацював з Окр. Ра-дою, включився в громадське життя місцевости й морально та матеріаль-но піддержував церкву, придбавши для неї український прапор.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Від-діл улаштував такі імпрези: 1. Чай-ний вечір із висвітленням фільму про поїздки на Україну членки п-ні Олі

Галич. 2. Участь у Міжнар. Жіночому Базарі, де влаштовано виставку нар-мистецтва та продаж українських страв. Ця імпреза пройшла з мораль-ним і матеріальним успіхом. 3. Свято Жінки-Героїні з відчитанням допові-ді, яку виголосила студентка каледжу Христина Притула на тему „Без-смертні чини і ми“. Деклямацію п. н. „Уклін стражданню“ прочитала п-ні Марія Василів. Слідував чайний вечір.

в) Суспільна опіка: Відділ зложив пожертву 150 дол. на церкву. Членки відвідували хворих по лічницях. Ви-слано пачку для всяка у В'єтнамі. Пожертва 5 дол. на Фонд Бабусі.

г) Господарська: Двічі влаштовано продаж печива і вживаного одягу.

г) Фінансова: Відділ мав 319 дол. приходів, а 292 дол. розходів.

Контр. Комісія: Від її імени про-мовила п-ні Євстахія Жизномирська, ствердила, що книги Відділу знахо-дяться в найкращому порядку і по-ставила внесок на уділення абсолю-торії, що збори одногослосно ухва-лили.

Нова Управа: п-ні Стефанія Петро-

чук, голова, п-ні Стефанія Євчук, мі-сто голова, п-ні Меланія Кокорудз, се-кретарка, п-ні Стефанія Євчук, за-ступниця, п-ні Ольга Войтів, касієр-ка. Референтками стали: п-ні Євста-хія Жизномирська організаційною, п-ні Мирослава Притула культ.-освіт-ньою, п-ні Анна Яремчук, господар-ською.

Контр. Комісія: п-ні Ольга Галич, голова, пп. Марія Здеб і Анна Со-лещька, члени.

У заключному слесві п-ні М. Когу-тяк, голова Окр. Ради СУА, висло-вила признання Управі й членкам за гарно проведену працю в відносно короткому часі та просила Управу й членство продовжувати її надалі.

Збори закрито молитвою. Потім відбувся чайний вечір, на якому були прийняті протоігумен ЧСВВ о. Микола Когут і парох о. Інкентій Ричкун. Серед оживленої гутірки приємно проминув час.

Стефанія Євчук, секретарка

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Річні збори 17 Відділу СУА ім. О. Теліги

Дата: 16. жовтня 1967.

Збори відкрила голова п-ні А. Рій молитвою і попросила вшанувати од-нохвилинною мовчанкою пам'ять тих членок, що відійшли у вічність.

Президія зборів: п-ні О. Подубинська, голова, п-ні М. Венгльовська, секретарка.

Протокол останніх річних зборів відчитала секретарка п-ні Л. Візняк.

Звіти зложили: п-ні А. Рій, голова, п-ні М. Венгльовська, заступниця, п-ні М. Ждан, фін. секретарка, п-ні Е. Бойчук, скарбничка, п-ні С. Микитка, заступниця. Референтки: п-ні Е. Остап'юк культ.-освітня й пресова, п-ні О. Подубинська імпрезова, п-ні О. Павлова, диригентка хору „Веселка“, п-ні А. Богданович, доглядачка хворих, п-ні А. Білоус господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна Відділ начисляє 62 членки, з того передплачує „Наше Життя“ 17 членок. Під час ділового року відбулося 9 місячних сходин, 8 засідань Відділу.

а) Культ.-освітня: Влаштовано Різдвавний Вечір, Свято Жінок-Героїнь, традиційну зустріч Союзнок з інших стейтів Америки і Канади, які приїжджають сюди на відпочинок, або дозвілля і закінчення ділового року. Відділ бере активну участь у місцевому Центральному Комітеті і спільно влаштовує всі національні свята, концерти. Хор „Веселка“ під керівництвом п-ні О. Павлової співав на всіх імпрезах Відділу.

в) Виховна: Відділ помагає місцевій школі. Закупив книжки від представниці ОПДЛ п-ні Е. Остап'юк. Ті книжки подаровано шкільним дітям під час вистави св. Миколая.

г) Суспільна опіка: Референтки відвідували хворих удома й у шпиталях, приносили квіти, висилали картки з побажаннями скорого видужання.

г) Господарська: Референтки дбали про перекуски на місячних сходинах, приготувляли смачні страви на різних прийняттах.

д) Фінансова: Відділ пожертвував 25 дол. на Наше Життя, 64 дол. на закупно прапорів для Українсько-Американського Клубу в Маямі, 25 дол. на сироти, 15 дол. на панахиди за померлих членок, 10 дол. як даток Відділу на поборювання полію, 25

дол. за квіти для хворих, 20 дол. на вінки, 25 дол. на покриття коштів Світового Конгресу Вільних Українців.

Контр. Комісія: Її голова п-ні А. Наконечна поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, який прийнято одногосно.

Нова Управа: п-ні А. Рій, голова, п-ні М. Венгльовська, заступниця, п-ні Л. Візняк, секретарка, п-ні М. Ждан, фін. секретарка, п-ні Е. Бойчук, скарбничка, п-ні С. Микитка, заступниця. Референтки: п-ні Е. Остап'юк культ.-освітня, пресова і шкільництва, п-ні О. Подубинська імпрезова, п-ні О. Павлова диригентка хору, п-ні М. Мимрик і п-ні О. Бізун опікунки хворих, п-ні А. Білоус господарська. Пп. Е. Остап'юк і М. Венгльовська вибрані делегатками до Центрального Комітету в Маямі.

Контр. Комісія: пп. А. Наконечна, М. Білецька і А. Галушка.

Збори закінчено відспіванням гимну СУА, після чого відбулася перекуска.

Е. Остап'юк

культ.-осв. і прес. реф.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Дві успішні імпрези 22 Відділу СУА

Цьогорічний осінній забавовий сезон у Шикаго зачася Вишиваними Вечерницями, що їх улаштував 22 Відділ СУА. Шикагські кожнорічні Вишивані Вечерниці втішаються популярністю, а цьогорічні пройшли з особливим моральним і матеріальним успіхом. Зокрема заслуговує на увагу участь молоді у Вечерницях.

Пані з 22 Відділу СУА дбайливо підготували і перевели Вечерниці, що їх відкрила голова п-ні Марія Юзефович, передавши їх переведення культ.-освітній референтці п-ні Анні Білінській. До танців приграла оркестра проф. В. Чижика.

На Вечерницях було багато пань у вишиваних сукнях, з-поміж яких найкращі нагороджено та відзначено. Для мистецької оцінки вишиваних строїв працювало журі під проводом п-ні Софії Крупки в складі пань: М. Ванджура, Я. Салдан, І. Горчинська і Д. Мінцінська. За найкращі вишивані сукні нагороджено пані: М. Прокопович, Л. Щельовську, М. Білінську, Е. Мерзу, А. Грубий. За найкращу чоловічу сорочку, вишивану кийвським узором, нагороджено при-

явного з Денверу арт.-маляра Юрія Мошинського. Крім того вирізено сукні пань: Е. Палій, М. Юзефович, Л. Шандри, О. Мицалки, О. Гладкої, Е. Кулик, Я. Салдан, В. Боднарук і Д. Мінцінської. Королевою Троянд Вишиваних Вечерниць 1967 р. вибрано панну Марійку Прокопович. Вишивані Вечерниці, як і попередні роками, відбулися в залі СУМА. Вишивані Вечерниці — це вже друга успішна цьогорічна імпреза 22 Відділу СУА для українського громадянства міста Шикага.

Першою дуже успішною імпрезою був Вечір з оселедцем у формі живої газети. Він відбувся з дуже атракційною програмою підготований і переведений під умілим керівництвом п-ні Ярини Гарасовської. В програму Вечора Живої Газети, крім живого слова (статті, поезії, гумор і сатира), були вплетені живі ілюстрації з пісні, музики, танку та показ моди, а навіть оголошення деяких місцевих підприємств були переведені дуже влучно. Виконавцями живої газети була молодь і діти, між якими деякі вирізнялись особливими мистецькими талантами.

Любомира Денисюк
реф. преси 22 Відділу

КОГОВЗ, Н. Й.

Зустріч Союзнок Коговзу й Амстердаму

В гарній, гірській околиці в Іст Веллей біля Саратоги, Н. Й., в мотелі-ресторані „Карпатія“ п-ства Цюлків відбулася 28. жовтня 1967 р. товариська зустріч наших Союзнок із 34 Відділу (Коговз) та 19 Відділу (Амстердам) і гостей при участі понад 50 осіб. Голова 34 Відділу п-ні О. Павлів привітала гостей, зокрема Всч. Отців і Союзнок з Амстердаму. Отець д-р Б. Волошин провів молитву, після чого всі засіли до смачної вечері. Цікаву промову про наші світські й церковні організації та їхню працю на підставі довголітнього досвіду в Америці, виголосив о. В. Андрушків. П-ні Лаба, голова 19 Відділу, привітала прийавних, представила членок свого Відділу та згадала про їхню працю. П-ні А. Гогоша у своїй промові порівняла український народ до дуба, що запустив сильне коріння в землю та ніякі бурі його не знищать. Хоч переселений на зем- (Докінчення на обгортці)

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1967

Зміст XXIV річника

ВИХОВНИЦТВО		Л. Полтава: Новорічна сні- жинка 2 25	Наша обрядовість 4 1
А. Богачевська: Релігійне ви- ховання у передшкільлі.... 1 8	— Літні оселі 5 6	— По гриби 9 25	Порадник:
ІВП: Що скаже мати дитині про Лесю Українку? 2 8	О. Грабовенська: Під Велик- день 3 4	— Гномики-музики 11 23	Чобітки чи черевики? 1 18
— Вакації для мами 7 10	Допоможім нашим дітям 8 1	А. Романович: Чародійний куш калини 10 22	Чому такі помилки? 2 22
А. Максимович: Найменша ли- шається вдома 6 8	Мати Українка: Наші діти й національні річниці 8 6	О. Цегельська: Дальші приго- ди Зайчика 3 23	Гагілки босоніж 3 18
Наші Світлички 2 11	К. Л.: День школяря 8 15	— Неля й Аня 4 24	Про хоругви в церкві 5 18
Н. М.: Роздум бабуні 11 4	Порадник: Чи брати малу ди- тину до церкви? 1 8	— Подарунок для мами 5 22	Звичайна чи крилата плахта Ще про звичайну плахту.. 10 18
Значення іграшок 2 8	Чи діти мають писати пи- санки? 3 4	— Малий Влодко, впертий ри- балка 7 18	О. Федак: Українські народні шви ч. 4, ст. 3, 5 3
Ще раз про іграшки 4 6	А як із телевізією? 5 6	— Хатка на колесах 8 23	НОВЕЛІ, ОПОВІДАННЯ
Діти надворі 6 8	Одинаки в таборах 7 10	— Буря в лісі 9 26	Т. Богданська: Флякони 5 7
Діти після таборів 8 6	Куди повести дитину? 9 10	— Чи приїде св. Миколай? 10 23	О. Василева: Родина 8 5
М. В. Одежинська: День мами — Діти і книжка 10 8	М. Л.: Пам'ятаймо про традицію Я. Т.: Пам'ятаймо про традицію Я. Телепко: Укр. дитина в укр. Світличці 9 10	Г. Чернобицька: Лялина наука — Чуки 1 22	І. Лунів: Панна Вандзя і Гриць У. Любович: Нарис ч. 9, ст. 5, 10 5
Л. Храплива: Чи вільно авто- рові говорити? 1 7	Чи ваша дитина має талант?.. 8 11	— Не боїмося 6 13	М. Остромира: Свят-Вечір ... 1 5
ВИШИВКИ		Г. Чернь: Оце так заховав! 3 22	С. Парфанович: Останній день 7 7
Гуцульський сердак 10 17		Є. Ш.: Драбинка 5 23	Н. Стецьків: Інтер'ю з дебю- танткою 4 9
Дитячі суконки 3 17		ЕСЕЇ, ГУТРКИ, ФЕЙЛЕТОНИ	Г. Чернь: Інспектор Мокрина ч. 2, ст. 5 3 7
Комплет для дівчинки 9 21		Д. Бойчук: Затривожливе пи- тання 4 10	НОВІ КНИЖКИ
Комплетик 8 17		І. Кашубинська: Помагаймо доброму духові! 10 4	Х. Алчевська: Клематис 3 8
Літні сукні 6 21		І. Козаченко: Наша візидівка — Мішані подружжя ч. 9, ст. 3 10 3	Т. Білецька: Бабунині казки .. 2 8
Подушка з бойківським узором Рушникові шви ч. 1, ст. 17 Скатертина 11 17		Л. Лисак: Коли кепкує доля А. Олексин: Чи це корисне для нас? 8 4	І. Винницька: Кам'яна сокира 10 8
Сукні 2 21		С. Парфанович: Від людей до тварин і навпаки 7 5	М. Вовчок: Сестричка Мелая.. 7 10
Церковні хоругви 7 21		Т. Савицька: Промінюймо на довкілля 9 4	М. Гармаш: Журавлі 4 6
ДИТЯЧА СТОРІНКА		М. Тарнавська: Жінки читають більше! 4 5	Г. Голіян: Між двома світами 1 11
Бім-Бом 9 26		ЖІНОЧА ПРАЦЯ, ЖІНОЧИЙ РУХ	В. Дубина: Блакитні хмаринки Г. Журба: Тодір Сокір 9 12
Вийди, вийди, сонечко 5 23		Л. Б.: Постагі Сесії 11 7	О. Звичайна і М. Млаковий: Ворог народу 10 4
Л. Гадай: Хто зробив дашок? — Я маму люблю 5 23		Л. Б.: Безіменні 2 1	Зелене вино 1 11
— У дитячий садок 8 22		Л. Буря: Український Корпус Миру 4 11	Золоті роковини, календар .. 5 8
— Ялинка 11 23		— Про Конкурс Перекладів .. 7 11	М. Ласовська: Під чорним не- бом 5 8
Н. Глоба: Вітер 9 26		Л. Бурчинська: Вибір звання Відпочинку немає 7 1	С. М. Мечник: Нескорені 5 8
М. Дейко: Вона найменша... .. 4 25		Входимо в п'ятдесятліття Господині Сесії 9 1	Л. Коваленко: Прорість 8 4
— Як люди приручили тварин — Зайченя Стриб 9 25		Готуємось до Сесії 6 1	І. Книш: Жива душа народу.. 1 11
Г. Демченко: Водичка 8 23		Л. Бурачинська: Вибір звання Входимо в п'ятдесятліття Господині Сесії 9 1	Л. Коленська: Самотність 3 8
Діма: Біля річки 6 13		Л. Бурачинська: Вибір звання Відпочинку немає 7 1	Л. Костюшко: Отче Наш 1 8
Н. Забіла: Ой, чук-чуки 6 13		Готуємось до Сесії 6 1	М. Кузьмович-Головінська: Осіньне листя 2 4
П. Кізко: Гандзя 2 24		Л. Бурачинська: Вибір звання Відпочинку немає 7 1	Р. Кулчинський: Мисливські оповідання 8 4
— Юний маляр 3 22		Готуємось до Сесії 6 1	Малюємо, зшиток рисунків .. 3 4
— Хто це? 8 22		Л. Бурачинська: Вибір звання Відпочинку немає 7 1	Ф. Онуфрійчук: Флора у Свя- тому Письмі 4 4
— П'ять горобців 10 22		Готуємось до Сесії 6 1	С. Парфанович: Карусь і ми 7 4
Колобок 6 13		Л. Бурачинська: Вибір звання Відпочинку немає 7 1	К. Перелісна: Три правди 8 6
Котнику сіренький 5 23		Готуємось до Сесії 6 1	М. Погідний: „Марійка Лебід- ка — Лісова Квітка“ 6 8
О. Литвин: Різдвяний подару- нок 1 23		Л. Бурачинська: Вибір звання Відпочинку немає 7 1	Л. Полтава: Зайчик-кляповух 11 4
— Три Петрики 2 25		Готуємось до Сесії 6 1	Релігія у житті українського народу 6 4
— Зелена Кенгура 6 14		Л. Бурачинська: Вибір звання Відпочинку немає 7 1	Д-р М. Стахів: Україна в добі Директорії УНР 9 12
— Жабки в лазничці 7 17		Готуємось до Сесії 6 1	М. Струтинська: Про замкнені реколекції 2 4
Надністриянка: Свят-Вечір 1 22		Л. Бурачинська: Вибір звання Відпочинку немає 7 1	О. Тарнавський: Туга за мітом М. Терлецький: Мандрівка по Україні 6 8
З. П.: Олесин лист 11 23		Готуємось до Сесії 6 1	Український мирянин у житті церкви, спільноти та люд- ства 2 4
		НАР. МИСТЕЦТВО Й ЕТНОГРАФІЯ	Л. Храплива: Вітер з України Д-р С. Цьорох: Погляд на істо- рію та виховну діяльність С.С. Василянок 11 6
		Л. Бурачинська: Різдвяні вза- ємини 11 2	Т. Шевчук: На прощу до Києва 6 4
		Відкриття Музею Нар. Творчо- сти в Нью Йорку 5 4	ПОЕЗІЯ
		С. Килимник: Великдень 3 3	Ю. Клен: * 3 1
			В. Лесич: Квартет із Реквієм.. 5 1

О. Лятуринська: Увечері	1	1
Є. Маланюк: Влада	7	1
Л. Мурович: Героїням УПА	2	1
— Євшан	9	1
— Кетяг Калини	10	1
О. Олесь: Терновий вінок	6	1
М. Тарнавська: Весна	4	1
— Похвала ілюзії	4	1
М. Ч.: Осінь у Лорентідах	8	1
— Мрія	8	1
Г. Черінь: Різдвяний дар	10	1

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Юстина Баран	10	12
Анастасія Безкоровайна-Саварин	3	12
Софія Гарасевич	9	14
Меланія Грушкевич	ч. 5, ст. 12,	9 9
Єва Дахновська	3	12
Олена Дурбак	4	14
Анна Кіт	3	12
Анна Кіх	11	12
Гаїна Костирко	11	12
Віра Кравчук	11	12
Олена Лукасевич	1	12
Єва Мандро	10	12
Текля Марущак	2	12
Юлія Маслох-Корчинська	4	14
Катерина Мегас	10	12
Катерина Насаль	1	12
Люба Петрик	8	12
Софія Пилип'юк	6	12
Анна Польова	7	14
Анна Попович	2	12
Марія Процак	9	14
Марія Рейсінгер	10	12
Марія Савка	3	12
Анна Стасевич	11	12
Іван Сенюта	2	12
Іванна Тишинська	7	14
Меланія Флюнт	5	12
Анна Цапар	5	12
Ірина Чапак-Хомик	3	12
Лідія Чубата	8	12
Марія Шалаута	7	14
Галина Шулежко	2	12
Меланія Яцюк	6	12

ПОСТАТИ

Д. Бойчук: Пам'яті громадянки	9	9
Л. Буря: Український Корпус Миру	4	11
— Наші фундатори	5	9
— Після Конференції в Бразилії	8	9
— У розмові з балериною	9	11
— Для Енциклопедії Українознавства	11	9
Л. Б.: На службі громади	4	13
л. б.: Мисткиня слова	5	11
— При студіях політ. наук	9	7
Л. Залеська-Онишкевич: Мистець Слава Геруляк	2	9
Їмость-піонерка	3	11
У. Любович: Як ми її бачимо	7	3
Марія Орищук	2	4
О. С. Процюк: Малярка абстракту	6	9
Ю. С.: Марія Дзерович-Колтунюк	7	13
Н. Чапленко: Мельпомена перемогла	1	9
— Слідами мистецьких традицій	3	9
— Христия Оленська й її пап'є-маше	10	9
Н. Шульган	2	4

СПОГАДИ І РЕПОРТАЖИ

І. Бенцаль: Великдень на при-стані	3	6
І. Гнатчук: Верхами й печерами	8	7
Н. Даниленко: Біля Запорізького Дуба	ч. 10, ст. 7,	11 8
В. Єрмоленко: З дитячих літ	2	7
У. Любович: Боже деревце	11	5
О. Пашенко: Вибори до Центральної Ради	3	5
О. Соневицька: Львівські книголюби	9	8
М. Турко: „Міленка“	5	5
Д. Шуст: По святих місцях	4	7
П. Шуровська: Моя музична освіта	II—X	

ГОЛОВНА УПРАВА

В Управі Нац. Ради Жінок	7	12
Відкриття Музею Нар. Творчости СУА	ч. 6, ст. 28,	7 26
А. Вокер: Окр. Рада СУА в Дітройті	9	2
О. Городиська: Окр. Рада СУА в Клівленді	4	2
Інк. Л. Дяченко: Окр. Рада СУА у Філядельфії	7	2
М. Когуляк: Окр. Рада СУА в Рочестері	6	2
Конвенція Ген. Федерації	6	4
І. Левицька: Окр. Рада СУА в Ньюарку	5	2
Нова редакційна сила	8	11
Об'їздка голови СУА	2	6
С. Пушкар: На порозі Нового Року	1	2
— Перебудова програми	10	2
О. Рак: Окр. Рада СУА в Нью Йорку	8	2
Річні Збори Головної Управи: ч. 1, ст. 25, ч. 2, ст. 27, ч. 10, ст. 25	11	25
Творімо Музейний Фонд СУА	4	12
Л. Шандра: Окр. Рада СУА в Шикаго	2	2

ОКРУЖНІ РАДИ

Окр. Рада СУА в Дітройті: Наші градуантки	10	10
Програмова Конференція	11	26
Конференція Культ.-Освітніх Референток	7	38
Окр. Рада СУА в Клівленді: Звіт із діяльності	2	28
Конференція Орг. Референток	4	27
З діяльності	6	29
Окр. Рада СУА в Ньюарку: Звіт із діяльності	5	25
Літературний Вечір	9	31
Окр. Рада СУА в Нью Йорку: Конференція Пресових Референток	2	29
Вишивані Вечерниці	4	30
Гуртки Книголюбів	6	11
Окружний З'їзд	7	28
Виставка книги	8	25
Зустріч Градуантів	9	28
Доовнення до звіту	9	28
Конференція виховних референток	10	26
Наші градуантки	11	10
Окр. Рада СУА в Рочестері: Показ Історичних Стр'їв	8	27
Наші градуантки	9	12
Зустріч із головою	9	29
Вечір Жіночого Пера	11	26
Окр. Рада СУА у Філядельфії: Окружний З'їзд	4	28

Гурток Книголюбів	5	8
Наші градуантки ч. 7, ст. 12	8	10
Окр. Рада СУА в Шикаго: З об'їздки голови СУА	1	26
Конференція Орг. Референток	2	28
Вечір Конкурсу СФУЖО	3	25
Окружний З'їзд	4	27
Курс Учител'юк Дошкілля	6	2
Гурток Книголюбів	7	12
Домівка Відділів СУА	10	11

ВІДДІЛИ:

1 Відділ	ч. 1, ст. 26, ч. 2, ст. 30, ч. 5, ст. 26, ч. 7, ст. 29,	10 27
2 Відділ	ч. 6, ст. 30, ч. 7, ст. 29	9 30
3 Відділ		3 25
4 Відділ		6 30
5 Відділ	ч. 1, ст. 27,	8 27
7 Відділ	ч. 2, ст. 31,	5 27
8 Відділ		7 30
9 Відділ		11 29
10 Відділ		4 30
11 Відділ	ч. 2, ст. 31	6 31
12 Відділ	ч. 5, ст. 24,	7 4
16 Відділ	ч. 4, ст. 31, ч. 5, ст. 27, ч. 8, ст. 27, ч. 9, ст. 31,	10 27
17 Відділ	ч. 2, ст. 32, ч. 3, ст. 26, ч. 6, ст. 31, ч. 7, ст. 30, ч. 8, ст. 28, ч. 9, ст. 31,	11 30
19 Відділ		3 26
20 Відділ	ч. 2, ст. 32, ч. 3, ст. 26, ч. 4, ст. 31, ч. 7, ст. 31,	11 27
21 Відділ		5 28
22 Відділ		11 30
23 Відділ	ч. 1, ст. 27, ч. 3, ст. 27, ч. 5, ст. 28, ч. 7, ст. 31	8 28
24 Відділ		6 32
25 Відділ	ч. 6, ст. 32, ч. 8, ст. 28,	9 32
26 Відділ	ч. 3, ст. 27,	4 32
27 Відділ	ч. 1, ст. 28,	6 32
28 Відділ	ч. 2, ст. 33, ч. 8, ст. 29,	10 28
29 Відділ		8 30
31 Відділ	ч. 1, ст. 28, ч. 4, ст. 32, ч. 6, ст. 33,	11 11
32 Відділ	ч. 5, ст. 4,	8 30
33 Відділ	ч. 1, ст. 29, ч. 2, ст. 33,	9 32
34 Відділ	ч. 9, ст. 32,	11 30
36 Відділ	ч. 2, ст. 38,	8 30
37 Відділ		3 27
38 Відділ		5 29
41 Відділ	ч. 2, ст. 34, ч. 4, ст. 33,	5 29
42 Відділ	ч. 3, ст. 28, ч. 4, ст. 33,	10 29
43 Відділ	ч. 1, ст. 30, ч. 2, ст. 34, ч. 6, ст. 33, ч. 8 обг.,	9 33
44 Відділ		5 29
45 Відділ		5 4
46 Відділ	ч. 3, ст. 11,	4 33
47 Відділ	ч. 3, ст. 28, ч. 8, обг., ч. 9, ст. 33,	10 29
48 Відділ	ч. 1, ст. 30, ч. 3, ст. 29,	7 31
49 Відділ		2 35
51 Відділ		6 33
54 Відділ	ч. 3, ст. 29, ч. 5, ст. 30, ч. 7, ст. 32,	9 34
55 Відділ	ч. 5, ст. 30, ч. 8, обг.	9 35
56 Відділ		1 31

(Докінчення на обгортці)

57	Відділ ч. 2, ст. 35, ч. 4, ст. 34, ч. 8, обг., ч. 9, ст. 35,	10	29
59	Відділ ч. 3, ст. 30, ч. 6, ст. 34,	10	30
61	Відділ	4	34
62	Відділ ч. 3, обг.,	7	32
63	Відділ ч. 2, ст. 36,	8	обг.
64	Відділ ч. 1, ст. 31, ч. 6, ст. 34, ч. 8, ст. 11, ч. 9, ст. 36,	10	30
65	Відділ	4	35
66	Відділ ч. 2, ст. 36, ч. 4, ст. 35,	9	36
67	Відділ	7	33
69	Відділ	6	36
71	Відділ	7	33
73	Відділ ч. 4, ст. 35, ч. 7, ст. 33,	9	36
75	Відділ ч. 1, ст. 32,	7	34
76	Відділ	5	обг.
77	Відділ	4	36
78	Відділ ч. 2, ст. 36,	4	37
80	Відділ	7	4
81	Відділ ч. 9, ст. 37,	10	31
82	Відділ ч. 6, ст. 36, ч. 7, ст. 34, ч. 9, ст. 37,	10	31
83	Відділ ч. 1, ст. 32, ч. 2, ст. 37, ч. 4, ст. 38,	9	38
84	Відділ	7	35
86	Відділ ч. 3, обг., ч. 4, обг., ч. 5, обг.,	7	36
87	Відділ	6	37
88	Відділ ч. 2, ст. 37,	6	37
87	Відділ	1	32
88	Відділ	1	обг.
89	Відділ	3	обг.
90	Відділ	7	36
91	Відділ ч. 6, ст. 38,	7	38
93	Відділ ч. 6, обг., ч. 9, ст. 38,	11	11

КОГОВЗ, Н. Й.

(Докінчення зі ст. 30)

лю Вашингтона — він росте далі й пускає своє коріння між українськими скитальцями та розростається завдяки праці нашого духовенства. Теплими словами подякувала п-ні О. Павлів Веч. Отцям і всім приявним, зокрема Союзникам з Амстердаму, заохотила до активності — притягати молоді жінки й дівчата до організації. Підкреслила потребу частіших спільних зустрічей, та попросила помолитися за померлих і недужих Союзняк. Кінцеву молитву провів о. М. Ліщинський.

Потім усі перейшли до великої зали, де зібрався гості з довколишніх міст. Проф. Р. Левицький із двома бандуристами по-мистецьки відіграли та відспівали низку українських пісень, бойових, повстанських і народніх. Танцювальна група „Верховина“ відтанцювала з життям кілька українських танків. Після концерту відбулася забава з танцями при звуках оркестри п. Я. Кушніра з Вотервліту, що в ній взяла участь наша молодь. Варт згадати, що пластунки з Коговзу й Трой, у гарно вишиваних блюзках, обслуговували при роздачі ве-

Увага!

З кінцем біжучого року підготовляємось до вибору молодого таланту за 1967 рік. Прохаємо розглянутись між молодим жіноцтвом Вашої околиці! Молоді жінки, що проявились у діяллі мистецтва, літератури, професійної чи громадської праці або науки — можуть стати нашим молодим талантом 1967 року. Прохаємо прислати Ваші пропозиції з життєписом!

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

На актуальні теми

І що з писанкою?

У кількох числах Нашого Життя йшла дискусія про писанку. Як нам бути з нею? З усього нашого народного мистецтва вона найбільше промовляє до американської публіки. І то не тільки своїм багатством узорів, своєю складною технікою, але й своїм символічним знаком дружби, привіту, нового життя. Вона допомагає нам здобувати приятелів. Та в цьому поході трапляються й недоліки, коли нашу писанку собі присвоюють інші чи її невміло представляють.

Цю тему в нас широко обговорили. Свої побоювання висловила Дарія Бойчук (ч. 4, 1967), Анна Макух (ч. 6, 1967), Аліна Олексин (ч. 8, 1967), вважаючи, що ми повинні писанку затримати виключно для себе і свого молодого покоління. Цьому протиставились — Іванна Козаченко (ч. 7, 1967), Теодозія Савицька (ч. 9, 1967) та Ірина Кашубинська (ч. 11), подаючи різні причини на те, чому мусимо писанку пускати в світ. Невідомо, чи одні одних переконали. Мабуть, немає дискусії, що цього досягла б. Але в дописах цих авторок вичерпано всі аргументи за одним і другим становищем. А цього власне треба було досягнути. Щоб читачки, слідкуючи за дискусією, самі знайшли свою дорогу в цій суперечній справі. Та, здається, що життя саме дало

свою відповідь. У біжучому році покази писання писанок провели Відділи — 11 у Трентоні, 22 у Шикаго, 41 у Філадельфії, 51 у Милвокі, 57 в Ютіці (на телевізії), 64 у Нью Йорку, 65 у Нью Брансвіку, 73 у Бріджпорті, 77 у Фініксі, 84 у Шикаго, 91 у Бетлегемі, а 57 Відділ США навіть улаштував конкурс на найкращу писанку. Існує вже англійська література про писанку („Ukrainian Arts”, видання Славки Сурмач і Ліди Петруняк), яка обґрунтовує наше право до писанки та дає вказівки, як її писати. Отже фактичний стан випередив нашу дискусію і зробив її безпредметною. А нам лишається тепер інше завдання. Підносити знання наших писанчарок у цій галузі, дбати про добре оформлення їх показів і допомагати їм добримі інформаціями там, де того бракує. Та поширювати знання про українську писанку в американській пресі при допомозі вище згаданих видань. Створення збірки писанок з усіх земель України є тепер найпильнішим завданням Музею Нар. Творчости США в Нью Йорку.

Чудове поле праці! Не всі вміють писати писанку й показати її майстерність. Але допомогти цьому маленькому „амбасадорові“ української справи увійти в світ — може кожна тямуща членка, якщо завдасть собі труда вивчити її історію. Л. Б.

Городничий

порадник

ДО НАСІННЯ МАТІОЛІ

У пораді про те, де можна придбати насіння матіоли, вміщеній у липневому числі, трапився прикрий недогляд. При латинській назві *mathiola* пропущено видову назву *bicornis*, а це й є вказівкою, яку саме матіолу замовляється, бо їх є кілька. Отже замовляти треба *mathiola bicornis*.

Іванна Дурбак
пресова референтка

УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ В ПОЕЗІЇ 1917—1967 РОКІВ

(матеріали до бібліографії)

зібрала Марта Тарнавська

На бажання читачок продовжуємо список поетичних творів, присвячених вшануванню роковин національної революції. З-поміж поданих віршів Відділи СУА зможуть вибрати матеріали для святочних сходинок чи вечора спогадів.

Бабій, Олесь: „Батько і діти“. (Кумка, Михайло, ред. **Сніп, український декламатор**, Вінніпег, Український Голос, 1938, т. 2, ч. 3, ст. 24).

Бабій, Олесь: „Під Карпатами“. („Ще тільки вчора родилась воля...“). (Там же, т. 2, ч. 3, ст. 127).

Бабій, Олесь: „Степові вірли“ (уривок з поеми „Гуцульський курінь“). (Там же, т. 2, ч. 3, ст. 87—90).

Білозерський, О.: „Бій під Крутами“. (Там же, т. 2, ч. 3, ст. 128—129).

Вільшина, М.: „Листопад“. („Та ніч була така, така відмінна...“). (Там же, т. 2, ч. 3, ст. 42).

Герета, О.: „З наших воскресних днів“. (Там же, т. 2, ч. 3, ст. 29—30).

Гренджа-Донський, Василь: „Тобі, рідний краю, і честь і любов“. (Державин, В., ред., **Антологія української поезії**, Лондон, Спілка Української Молоді у Великій Британії, 1957, ст. 310).

Карманський, Петро: „І досі мріємо...“ (Там же, т. 2, ч. 3, ст. 80).

Карманський, Петро: „В роковини листопада“. („Благословенна будь, священна хвиля...“). (Кумка, Михайло, ред., **Сніп, український декламатор**, Вінніпег, Український Голос, 1938, т. 2, ч. 3, ст. 40).

Чи знаєте плян праці Вашого Відділу? Яка Ваша участь у ньому?

МИЛВИЛ, Н. ДЖ.

На фонд „Мати й Дитина“

Дня 29. травня ц. р. в парохіяльній залі української православної церкви св. Петра і Павла в Милвил, Н. Дж., відбулося врочисте прийняття і забава з нагоди 25-ліття вінчання п-ства Віри й Павла Люльків. Святкування розпочались відслуженням о. Шадинським молебня за здоров'я п-ства Люльків і їхньої родини. Ювілейне свято влаштували батько Віри, п. Чумак, діти та гурток найближчих приятелів.

Великою несподіванкою для Ювілятів і присутніх було прибуття окрестри „Танго 5“ під керівництвом п. Ігора Корстена, сусіда й приятеля п-ства Люльків.

Під час бенкету промовляли п. Сушик, голова Церковної Ради, та п. Хвалько, теперішній голова Відділу УККА в Бріджпорті, Конн., у першому місці замешкання Ювілятів.

Пригадавши присутнім, що п-ство Люльки є батьками трьох гарно вихованих дітей (перед кількома днями син градував із ступнем В.С., старша доня перейшла на 3-тій рік учительського каледжу, а молодша — на 2-ий рік гай-скули), д-р Куйдич закликав присутніх зложити дар на фонд „Мати й Дитина“, щоб тим самим допомогти незаможним родинам, спеціально в Півд. Америці, посилати дітей до вищих шкіл.

Цікавий факт, що з-поміж 80 місцевих і приїжджих гостей, з того коло 40 жінок, заледве кілька належить у теперішній час до Союзу Українок Америки. Правда, більшість місцевих жінок перед виїздом на провінцію, жили по більших українських громадах і напевне або належали, або цікавилися працею СУА, бо всі виявили зрозуміння до фонду „Мати й Дитина“ та склали 35 доларів.

П-ство Люльки належать до молодшого покоління, на світогляд яких не мали впливу ні війна, ні режими, ні переслідування — вони Українці з великої букви. Соборність і праця — це їхні ідеали і не тільки на слові, але й на ділі: в родині, в громаді, в церкві.

П-ні Люлька застановляється над можливістю організації нового Відділу СУА, або відмолодження і активізацією вже існуючого, одного з найстарших Відділів СУА, в Милвил.

П-ні Віра є головою Сестрицтва св. Покрови при церкві св. Петра і Павла.
Н. Б. К.

ЛЕНСІНГ, МИШ.

З діяльності 38 Відділу СУА

Трудно мені звітувати. Залишилося нас 6 членок, найстарша вже поперх 80 років, а другі коло 70-ки. Отже багато зробити не можемо. Але ми радо сходимось, коли тільки здоров'я і погода дозволяють. Тепер маємо надію втягнути дві молодші жінки, може пощастить нам. Покищо платимо річну вкладку і Фонд Централі, а потім прийде коляда, то заплачимо більше.
Анна Наконечна, голова

Куховарські назви

Корж — різної величини печиво з борошна пласкої форми. Неправильно пляцок, що його не слід уживати. Коржик.

Корінь — складова частина будови рослини.

Коріневі — в куховарстві рослини, що їх корінь уживаємо до їжі (петрушка, морква).

Коріння — сушене коріння рослин в лічництві.

Коріння, спеції, прянощі — засушені частини рослин, що їх уживається в стравах і напоях, як приправи. В більшості це листя, квіти, насіння. Ця назва застаріла.

Корнішон, гор. — 1. рід огірків (gherkin); 2. мариновані, маленькі огірочки.

Коровай — весільне, традиційне печиво.

Короваець. Коровайниця — жінка, що пече коровай.

Короп — риба.

Кофеїн, кофеїна — алькольоїд, що міститься в кавових зернинах і чаї.